

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 4 (1646) 1989 m. vasario mėn. 7 d.

XXXIV METAI

Melbourne

Nepriklausomybės šventė

Dar kartą minime Vasario 16-ąją, kai mūsų Tėvynė neša vergijos našta, tačiau įvykių eiga leidžia manyti, kad neužilgo ši, ypatingos svarbos turinti mūsų tautai, diena bus minima jau laisvoje Lietuvoje.

Daug kas pasikeitė mūsų krašte per praėjusius metus: atgauta tautinė vėliava, Lietuvos himnas, įteisinta lietuvių kalba, kaip valstybinė kalba. Tačiau apie nepriklausomybę Maskva ir toliau nenori nieko žinoti. Nenori ir nenorės, kol aplinkybės neprivers jos su tuo sutikti.

Imperializmas yra įleidęs gilią šaknis ne tik valdžios sluoksniuose, bet ir rusų tautoje, kuri mielai norėtų matyti Pabaltijo respublikas savo imperijos sudėtyje. Todėl ir nirsta okupantas matydamas mūsų pastangas išsivaduoti. Pasitraukimas iš Afganistano — skaudus smūgis imperialistui, kurio jis dar vis niekaip negali nuryti. Nežymiai apleidžiama Angola ir Abisinija. Netrukus ateis eilė palikti Europos satelitus ir Pabaltijo žemes, kurios savo drašiais reikalavimais atkreipė pasaulio dėmesį ir tuo pačiu patvirtino norą gyventi laisvai ir savarankiškai. Šiuo metu retai kas neparemtų pabaltiečių laisvės siekių, kai tuo tarpu dar prieš metus dauguma laikė mūsų kovą romantišku sapnu ar iš viso nesąjone.

Paaiškėjo, kad mes turime visai netikėtų talkininkų mūsų kovoje už Lietuvos laisvę. O tie sąjungininkai tai ne kas kita, tik pats komunizmas ir rusų imperializmas. Komunizmas suniokojo okupanto ekonomiką ir dvasią. Imperializmas priperėjo 300 milijonų aršių priešų. Tai Europos satelitai ir nerusiškos respublikos pačioje Sovietų Sąjungoje. Vis silpnėjanti Rusija neturi vilties atsispirti tokiam spaudimui. Gražiuoju ar bloguoju Gorbačioviui ar jo įpėdiniams teks skubiai trauktis iš užimtų svetimų žemių.

Be minėtų sąjungininkų, turime dar ir šokių tokių draugų Vakarų pasaulyje, kurie irgi pradeda atbusti ir suprasti tikrą padėtį. Naujas Š. Amerikos prezidentas ir jo patarėjai, atrodo, nėra linkę skubėti savo priešą gelbėti iki anas nepadarys tam tikrų nuolaidų, į kurias, reikia tikėtis, jis ir Pabaltijo valstybių nepriklausomybės atstatymas. Išeivijos didžiausias dabar rūpestis — klibinti ne tik svetimų valstybių vadovų kabinetų duris, bet ir žadinti pasaulio sąžinę, kad mes nebūtume pamiršti. Dėl talkininkų galime būti tikri.

Nėra abejonės, kad laisvės klausimas vystosi mums palankia kryptimi. Reikia tikėtis, kad Lietuvos

Rašo Dr. Jonas Kunca

nepriklausomybė bus atstatoma palaipsniui ir kad šis procesas jau yra prasidėjęs. Didžiulis laimėjimas yra tai, kad lietuvių kalba yra paskelbta valstybine kalba, kurią svetimtaučiai pareigūnai ir tarnautojai privalės išmokyti per du metus arba priešingu atveju praras darbą. Tai geriausias vaistas rusifikacijos žaizdoms gydyti. Artimiausias tikslas — apvalyti mūsų kalbą nuo svetimybių, vystyti lietuvių grožinę literatūrą ir siekti jos paskleidimo pasaulyje.

Pagal ką tik pasirašytą Vienos sutartį, Maskva yra įsipareigojusi netrukdyti religinio žmonių gyvenimo ir panaikinti išvykimo iš šalies ir atvykimo suvaržymus. Tai sudarytų sąlygas normaliai santykiuoti užsienio lietuviams su tautiečiais Lietuvoje. O tai labai svarbu abiem pusėm. Siekiant atstatyti ekonominį gerbūvį ir dvasinius ryšius, būtina artimai bendradarbiauti išeivijai su tautos kamieniu. Užsienyje turime nemažai gerų įvairių šakų specialistų ir galėtumėm pagelbėti broliams iš okupuotos Lietuvos keliant jų profesinį lygį. Atgavus nepriklausomybę, Lietuvai reikės aukštos kvalifikacijos darbuotojų, norint trumpiausiu laiku pasiekti geresnius gamybos rodiklius, nes dabartiniu metu ji yra atsilikusi bent 20-čia metų nuo Vakarų. Todėl jau dabar reikia išgauti Maskvos sutikimą netrukdyti mokslo lygio kėlimui mūsų krašte.

Ir dabartinėmis sąlygomis galime daug ką išsikovoti, reikia tik nenuleisti rankų ir nuolat reikalauti. Maskva bus priversta apsiprasti su naujomis sąlygomis Pabaltijy.

Begalės darbų laukia mūsų

artimiausioje ateityje. Visa nugalėsime, jeigu būsime vieningi, dirbsime apdairiai ir nenutildami nuo realių galimybių.

Kelyje į laisvę

(Vasario 16 d. šventei paminėti)

Rašo Alb. Pocius

Visi už keletos dienų švėsime didžiausią mūsų valstybinę šventę Vasario 16-tąją. Ši diena yra mums visiems šventa ir neatšaukiama iki Lietuvos vėl bus laisva ir Nepriklausoma laisvųjų Europos tautų šeimoje.

Šiais metais mes ją švėsime su nepaprastu dvasios pakilimu, nes Tėvynėje prasidėjo dvasinis ir tautinis atgimimas. Mūsų tautos šventovėje - Gedimino kalno pilies bokšte jau plėvėsuoja trispalvė ir Vilniaus katedroje vėl aidi Lietuvos himno garsai, o baltojo Vyčio ženklas surado savo garbingą vietą.

Mes džiaugiamės mūsų sesių ir brolių laimėjimais ir sveikiname už jų drąsą ir ryžtą kelyje į Lietuvos atgimimą. Nemanoma, kad okupantas turėtų drąsos atsaukti padarytas reformas, nes tai neigiamai paveiktų jų propagandai Vakaruose, norint gauti naujų paskolų, kad išsigelbėti nuo visiško ekonominio bankroto.

Per 40 vergijos metų okupantas norėjo, kad lietuvių tauta pamirštų savo garbingą praeitį ir nusilenktų prieš Kremliaus stabus. Jie iš jaunimo bandydami atimti Dievą, norėjo iš jų širdžių išplėsti Tėvynės meilę, tačiau išėjo priešingai. Pereitų metų įvykiai ir masinės demonstracijos parodė, kad lietuvių tauta yra gyva ir nesiruošia mirti.

1918 m. vasario 16 d. Vilniuje dr. Jonas Basanavičius skelbia Nepriklausomos Lietuvos Atstatymo Aktą, kurį pasirašė Lietuvos Tarybos nariai.

Lietuvai Tėvynei mūsų

Juozas Mikštas

Kaip rūta daržely, mums žaliuok, Tėvyne,
Nors mes be Tavęs čia liūdim, nusiminę.
Ir atleisk mums mūsų nuodėmių daugybę,
Kai į svetimybės esam įsikibę.
Kad vaikai lietuviais žemėn šion atėję,
Kai vos tik paauga, tuoj ir nutautėja.

Iš lininių drobių, iš raštuotų juostų,
Semiam Tavo grožį, matom Tavo uostą,
Iš kurio negali plaukti Tavo laivas,
Kol šalies padangė dar nenusiblaivius.
Iš dainų ir šokių, iš prisiminimų,
Išėivijos dainiai ima ritmą, ritmą.

Kaliniai, tremtiniai išsvermę sau semia,
Iš Tavęs, Tėvyne, jų gimtoji Žemė;
Nemuno-Dubysos Žeme nelaiminga,
Į Tave svajonės mūs ir širdys sminga;
Mums tebeklajojant svetimam pasauly,
Tau mums tebešviečiant lyg padanglių saulei.

1989 metų Vasario 16-ji diena Išeivijoje

Mes išeivijos lietuviai irgi per 40 metų nepraradome tikėjimo į Lietuvos prisikėlimą ir žinojome, kad Dievo Apvaizda neapleis kryžių ir Rūpintojėlių žemės Šventosios Lietuvos. Amžinieji turistai ir „tarybiniai patriotai“ sugrįžė iš savo kasmetinių keliuonių juokėsi iš mūsų tikėjimo į Lietuvos prisikėlimą sakydami, kad mes kovojame su vėjo malūnais ir mums melavo sakydami, kad Lietuvoje visi yra patenkinti esama santvarka ir niekas laisvos Lietuvos nebenori. Šiandien jie užsidėję Donchichoto šarvus nori vėl atsistoti laisvės kovų priešakyje.

„Žinovų“ melas dingio, kaip ryto rūkas, kada Vilniuje ir Kaune pavertęjį pajutę savo vertę išėjo į gatves nešdami trispalves vėliavas. Kada Mozė išvedė žydus iš Egipto nelaisvės namų jie 40 metų klaidžiojo Sinajaus dykumose iki subrendo jaunoji karta. Mūsų tauta neklaidžiojo, bet žiaurios vergijos prispausta negalėjo viešai pareikšti savo valios, todėl mes išeivijos lietuviai turėjome pareigą skelbti pasauliui apie okupanto kriminalinius nusikaltimus prieš lietuvių tautą ir visą žmoniją.

Mūsų kova dar nėra baigta. Nors mūsų širdis ir džiugina Lietuvoje vykstančios permainos ir reformos, tačiau pagrindinis mūsų visų

uždavinys atstatyti Lietuvos Nepriklausomybę dar nėra atsiektas ir jokios okupanto nuolaidos negali mus nekreipti nuo pagrindinio mūsų tautos tikslo. Laisvos ir Nepriklausomos Lietuvos atstatymo siekia mūsų sesės ir broliai ten Tėvynėje. To paties tikslo siekia ir visa susipratusi išeivija. Galbūt dar keleta metų praeis bet mes savo tikslo atsiuksime jeigu neprarasime kovos dvasios ir noro padėti lietuvių tautai kelyje į laisvę.

Nukelta į 2 psl.

„VIESUME“ NĖRA VIESUMO

TIK KATĖS SU PELE ZAIDIMAS

Lietuvių tautą tėvynėje dabar galime prilyginti pelytei, kurią didžiulė katė pasigavo ir atsinešė į uždara patalpą sau ir savo vaikams pažaisti. Patalpos durys uždarytos, pro mažus plyšius pelytė negali laukan išbėgti. Tačiau ji gali viduje kurį laiką bėgioti, bet ištrūkti iš katės nagų nėra galimybės, nes didžiulė ir stipri katė gali kiekvienu momentu ją nutverti ir suėsti... Toks yra katės žaidimas su pele. Skaitytojas ir be mūsų aiškinimų žino, kas yra ta katė ir kas pelė.

Tauta Lietuvoje paskutinio pusmečio būvyje savo nemaža įvairių laisvių, apie kurias žinome, nes dauguma mūsų matė masinių susirinkimų vaizdus vaizdajuostėse, išskaitė iš laiškų, o taip pat nemažas skaičius išveivijų lankėsi Lietuvoje. Ir išveivijos spauda nebuvo įvykiams Lietuvoje abejinga. Iš šalies žiūrint susidaro vaizdas kad Lietuva dabar laisva ir netoli nepriklausomybės, tačiau iš tiesų yra kitaip. Štai keletas faktų „iš kitos pusės“.

Lietuvos kolonizacija rusų ir kitais nelietuvių tautybės žmonėmis nėra sustojusi. „Komjaunimo tiesa“ Nr. 228, aprašydama Sov. Lietuvos aukščiausiosios tarybos X sesiją, paskelbė ir deputato A. Zalio kalbą. Jis, be ko kita, pasakė: „skaitome statistikos pranešimą kuriame pasakyta kad per šių metų devynis mėnesius į Respubliką dirbti ir gyventi iš kitų respublikų atvyko nei daug nei mažai - 9,3000 žmonių“. Jiems Lietuva turi parūpinti ne tik darbus, bet ir kas blogiausia butus. Butus taip pat reikia parūpinti ir murmanskiečiams, kurie atvyksta į Vilnių, Klaipėdą ir kitus Lietuvos miestus, nes „Lietuvoje esą geriau gyventi“. Rusai bėga ir iš pačios Rusijos, taip vadinamos Nejuodžemio zonos, nors ten labai trūksta darbininkų. Neseniai į Klaipėdą atvykę 45 dimisijos karininkai, palikę savo butus Volgograde, Smolenske ar kur kitur Rusijoje. Tuo tarpu 8,500 Klaipėdos medicinos ir švietimo darbuotojų per metus esą galima skirti tik 7 butus.

Iš kito pranešimo aiškėja, kad toje pačioje Klaipėdoje butų laukia 14,000 šeimų. O mums statybos klausimus dažniausia sprendžia ne vietinės įstaigos, bet Maskva ar Vilnius. Beveik visi Klaipėdos fabrikai bei įmonės yra sąjunginės priklausomybės - priklauso Maskvai. Josė dirba apie 40% klaipėdiečių. Bet per 1988 metų 9 mėnesius iš gauto 150 milijonų rublių pelno į miesto biudžetą tebuvę pervesta 775,000 rb. Nors Klaipėda žvejybos uostas, bet joje dažnai trūksta žuvies, kuri išvežama į Rusiją. Labai maži esą ir mėsos fondai.

Kalbant apie besitęsiančią Lietuvos kolonizaciją, prisimintinas ir naujasis Sniečkaus miestas. Štai ištraukėlė iš šio miesto atstovės deputatės O. Chisainovos kalbos pasakytos minėtoje sesijoje: „Respublikinėje spaudoje ir apskritai

BRONIUS KVIKLYS

Mūsų specialus bendradarbis Čikagoje

visuomenėje Sniečkus, reikia pasakyti, visiškai pagrįstai, vadinamas „rusų sala“ Lietuvos teritorijoje“. Lietuvių čia tegyveną nepilni 10%. (kitais duomenimis tik 9%). Miestas pradėtas kurti tik 1977 m. kaip Ignalinos atominės jėgainės statytojų bei darbuotojų gyvenvietė. Dabar jame esą jau 35,000 gyventojų. Iš deputatės kalbos aiškėja, kad „Sniečkuje maždaug 300 lietuvių vaikų neturi savo mokyklos“. Atrodo, kad ir sov. Lietuvos švietimo ministerija bei kitos žinybos Sniečkaus miestą, kaip nelietuvišką, yra „nurašę į nuostolius“. Beje, lietuviai nenori vykti ir čia apsigyventi ir dėl galimo radiacijos pavojaus. Sustabdžius III bloko statybą, dabar mieste esą keliolika šimtų bedarbių.

Taigi kuriami rusiški miestai, o amžinos lietuviškos vietovės naikinamos. Štai pavyzdys. „Gimtas kraštas“ - Nr. 48, 1988.XII.7 - paskelbė alarmuojantį rašinį, antrašte „Skaruliai iškeliauja“, kurį autorius Valentinas Juraitis padeda žodžiais: „Šimtametį Skarulių kaimą šiemet nušluos nuo žemės paviršiaus“. Skaruliai jau buvo XVI amžiuje. Jie išgudė ir dabartinį Jonavos miestą. Bet prieš porą dešimtmečių Maskva prie Skarulių pastatė Jonavos „Azoto“ gamybinį susivienijimą. Buvo užteršta Neries upė, žemė, oras. Iš buvusio senojo bažnytkaimio „teliko keletas sodybų, krūvos griuvėsių, iš kurių styro pajudę dumtraukai - tarsi karo meto nuotraukoje“ - rašo V. Juraitis. Bet Maskvai ir to negana. Jos įsakymu „Azoto“ trašų gamykla dar labiau praplečiama. Likviduojami ne tik Skaruliai, bet ir Maištonių, Šilų, Jadvigavos, Salinykų ir kiti sodžiai. Skarulių vietoje būsias ירושת autosromas, įmonių sandėliai, bazės. Gyventojai išskeliami į betoninius namus Jonavoje. Šalia Neries jau statoma trečioji „Azoto“ giganto eilė.

Labai aiškų Lietuvos turtų apiplėšimą pavaizduoja Akmenės cemento gamykla. Sovietinės „Eltos“ pranešimu, Akmenės rajono partinio komiteto I sekretoriaus J. Budrevičiaus žodžiais, „per metus pagaminame 3 milijonus 400 tūkstančių tonų cemento, bet patiems jo labai trūksta, nes net viršplaninė produkcija skirstoma centralizuotai. Man ir direktoriui kasmet tenka važiuoti į Maskvą ir prašyti keleto šimtų tonų cemento rajono reikalams“. 90% visos cemento gamybos paimanti Maskva. Likutį gamykla bandžiusi parduoti vienai švedų firmai, bet Maskva ir tą galimybę uždraudusi. Kasmet 135 tonas cemento buvo siunčiama į Suomiją, bet „už parduotą produkciją gamykla gauna tik 1.6% visos valiutos. Argi tokiomis sąlygomis galima kalbėti apie realią ūkiskaitą ir

savivaldą?“ - sako J. Budrevičius.

Nežiūrint paskelbto ir visur taip labai reklamuojamo „viesumo“ (glasnost) piktasis katinas vis dar labai stropiai saugo duris, langus ir visus plyšius, kad pro juos neįeitų šviesos spindulėlis iš Vakarų. Okup. Lietuvos kultūrininkai stengiasi gauti išveivijoje gyvenančių ir čia kuriančių lietuvių autorių darbų pavyzdžius, deja, ir tai sunkiai vyksta. Visi gerai žinome, kad paštu siunčiamos mūsų knygos ir kita spauda kaž kur „dingsta“. Siuntų negauna asmenys, kuriems jos buvo skirtos. Sulaikomi ir neiteikiami adresatams net mokslo darbai, siunčiami mokslo įstaigoms bei bibliotekoms.

Prieš trejetą mėnesių buvo paskelbta, nuo rugsėjo 1 d. esą leidžiamos siųsti religinio turinio knygos. Tačiau šių eilučių autorius turi „gerą patyrimą“, kad jo siunčiamos „Lietuvos bažnyčių knygos“ nepasiekė net ir mokslo įstaigų. O kai jas į Lietuvą (3 tomus) vežė jo anūkas, kad įteiktų mokslo įstaigoms, visi tomai buvo konfiskuoti. Draudžiamų į Lietuvą įvesti išveivijoje išleistų knygų sąrašas esąs labai ilgas, net 5 puslapių apimtį... Dingsta ne tik knygos, bet ir laiškai. „Gimtas kraštas“ (Nr. 49.XII.14) paskelbė informaciją, kad net muziejai negauna jiems siunčiamų išveivijos autorių darbų. „Dingę“ net tokių autorių, kaip E. Cinzo, A. Gustaičio, L. Sutemos, J. Blekaičio, V. Kelertinės, K. Astrausko, K. Almeno parašytos ar jų siųstos knygos. Taigi piktasis „katinas“ vis dar labai stropiai saugo „laisvėjančią pelytę“ ir nepripažįsta jo paties paskelbto „glasnost“.

Kelyje į laisvę

Atkelta iš 1 psl.

Aušrininkų, varpininkų ir knygnešių gadyneje prasidėjęs lietuvių tautos atgimimas paruošė kelią Vasario 16 d. Akto paskelbimui. Dabar prasidėjęs naujas lietuvių tautos atgimimas paruošė kelią į laisvos ir Nepriklausomos Lietuvos atstatymą.

Būkime tvirti kaip tas ažuolas prie Nemuno krantų. Neleiskime audroms laužyti ažuolo šakų, bet tvirtai atstatykime jas prieš vėją. Nenulenkime vergiškai šakų jeigu ant jų bandytų nultipti svetimų girių plėšrus paukščiai ir tegul nesudreba mūsų širdis iš baimės jeigu pasamdyti duobkasiai ims knistis po ažuolo šaknėmis.

Gerojo Dievo yra lemta dar daug šimtmečių mūsų tautai stovėti prie Nemuno ir Baltijos krantų. Tegul gyvenimo audros neišbarsto mus kaip palaidą smėlį po svetimus laukus, bet būkime tvirti kaip ta granito uola. Mes esame atsakingi už lietuvių tautos likimą prieš istoriją ir ateinančias kartas.

Mes esame Sibiro tremtinių ir Rainių miškelio kankinių skausmingos aukos šventumo saugotojai ir jų nebaigtos laisvės kovos testamento vykdytojai. Turėkime kantrybes ir ištvermės. Mes laimėsime, nes Dievas tikrai neapleis mūsų tautos.

Published by Dr Pranas Dauknyš
18 Henry St. Kensington 3031.
President of the Lithuanian
Catholic Federation

Įvykiai

Sovietų Sąjungos valdžia žada pakeisti įvažiavimo-išvažiavimo nuostatus. Nors pakeitimų smulkesnės dar nežinomos, bet iš užsienio reikalų ministro pasisakymo galima suprasti, kad pakeitimai palies turinčius dvigubą pilietybę, tai yra gimusius S.Sąjungos dabartinėje teritorijoje ir jų vaikus, ir suteiks tvirtesnes garantijas atvažiuojantiems turistams. Maskva žada įstoti į Vienos 1963 metų konvenciją liečiančią konsularinius tarptautinius santykius.

Lenkų intelektualai kreipėsi į Hagos Tarptautinį Teismą prašydami nuteisti Stalino žudikus kaltus už milijonų žmonių sunaikinimą.

Nepasitenkinimas, infliacija ir neramumai krašte privertė atsisakyti iš pareigų Jugoslavijos ministerių pirmininką Branko Mikulic po to, kai parlamentas atsisakė pritariti 1989 metų biudžetui ir pasiūlytom reformom. Sausio mėn. 12 d. buvo renkamas naujas ministerių primininkas. Jugoslavija eina prie subyrėjimo. Slovėnija ir Kroatija galėtų būti pirmos tautos pasiskelbusios nepriklausomom valstybėm.

Išrinktas prezidentas G.Bush paskyrė padėjėju krašto saugumo reikalams CIA's vicedirektorių Robert Gates.

Izraelio armijos karininkai prisipažino nužudę arabus mėginančius peržengti žydų valstybės sieną. Nėva tai teroristai arabai nebuvo turėję su savim jokių ginklų.

S.Amerikos prezidentas Reagan pareiškė, kad Vašingtonas kalbės su PLO dėl palestiniečių laisvės klausimo. Pareiškimas sukėlė susirūpinimą Izraelyje, kad Amerika gali nustoti besąlygiškai remti šitą valstybę, kaip kad yra buvę iki šiol.

Kiniečių studentai protestuoja prieš buvimą Afrikos studentų Hangzhou universitete. Sako, afrikiečiai skleidžia AIDS ligą Kinijoje.

L.Breznev'o ir Chernenko vardai pašalinami visoj S.Sąjungoj. Skubiai yra keičiami miestų, fabriky, mokykly ir klubų vardai turėję Brezhnev'o ar Chernenko pavadinimus.

Sovietai deda visas pastangas sumažinti jų pasitraukimo iš Afganistano gėdingumą. Maskvos pasiuntiniai norėjo prikalbinti buvusį Afganistano karalių, kad jis sutiktų perimti krašto valdžią, bet pastarasis nesutiko. Buvęs karalius gyvena Italijoje.

Rusai tik dabar prisipažino, kad 1962 metais S.Sąjunga turėjo 62 atomines raketas ir kad iš jų buvo nutarta 40 nusiųsti į Kūbą. Kada prezidentas Kennedy įteikė ultimatumą reikalaujantį pašalinti iš Kūbos tas sovietų raketas, jų ten buvę 20 nukreiptų į S.Amerikos civilinius taikinius miestus. Iki šiol Maskva neigė, kad ji iš viso turėjo atominius ginklus Kūboje.

Rusai skuba bėgti iš Afganistano. Atrodo, kad Raudonoji armija pasitrauks 10 dienų ankščiau, negu buvo žadėjęs tai padaryti (iki vasario mėn. 15 d.), atsitiktinai veik sutampančios datos su mūsų Nepriklausomybės diena. Gelbėdami save rusų kariai palieka komunistų dr. Najibullah vieną su savo kariuomene, kuri greičiausiai be kovos pereis į sukilėlių pusę. Užsienio diplomatai pranašauja greitą komunistinės valdžios kritimą: nuo 6 savaitių iki 8 mėnesių laike. Afganistanai, vietoj apdovanoti gėlėm bėgančius rusus, spiaudo į juos už padarytą žalą jų kraštui.

Lietuvoj žada atstatyti Laisvės statulą kaip tik per Vasario 16-tą - mūsų Nepriklausomybės šventę. Raudonosios Armijos gatvės vardas būsias pakeistas į Savanorių gatvės vardą, irgi tą pačią dieną. Okupanto įsakymu minėta statula buvo nugriauta ir sunaikinta.

Australijos teniso čempionatą laimėjo Ivan Lendl (čekas gyvenęs S.Amerikoje) vyrų grupėj ir Steffi Graf (vokietaitė) moterų grupėj.

TEVIŠKES AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 376 7355
LEIDŽIA AUSTRALIJOJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius Kazys Mieladžys. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$25. Kituose kraštuose \$30. Atskiras numeris 50c. Skelbimai už skilties vieną cm — \$1.50. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožiūra.

Šv. Tėvo Jono Pauliaus II laiškas minint Migranto dieną

Kun. L. Tulaba

Jau daugel metų kai Bažnyčia kviečia švęsti kasmet Migranto Dieną. Šia proga Kristaus Vietininkas paprastai kreipiasi į visus pasaulio vyskupus specialiu raštu, teikdamas nurodymų, kaip Ganytojai turėtų atsinešti į visus tuos, kurie dėl įvairių priežasčių yra priversti prisiliesti išėivio ar išvietintojo bei keliaujančiojo dalią.

1. Šiais metais Jo Šventenybė savo laišką Migranto Dienai sieja su švc. Dievo Motina, užbaigiant jos garbei skirtus šv. Metus.

Marija juk, pabrėžia Kristaus Vietininkas, savo žemiško gyvenimo eigoje išgyveno tai ir tiek, kas ją daro artimą išėiviams ir tremtiniams. Jos gyvenimas buvo susijęs su keliavimais iš vietos į vietą. Iš Nazareto į Ain Karim aplankyti giminaite Elzbieta. Iš Nazareto į Betliejų, kur grotoje gimė Išganytojas. Kelionės į Jeruzalę, atliekant religines pareigas. Kelionės po Palestiną, sekant Jėzų jo apaštalavimo eigoje. Eijimas kryžiaus keliu į Golgotą.

Turėjo progos Marija išgyventi ir skaudžią tremties bei pabėgėlio dalią Egipte, kad išgelbėtų dieviškojo Kūdikio gyvybę.

Be to, ir po Jėzaus mirties, būdama pavesta apaštalo Jono globai, su juo turėjo keliauti, rasti svetur, išgyventi išėivės skaudų likimą.

Taigi Dievo Motina išgyveno visa, ką išgyvena kiekvienas tremtinys ar išėivis; kiekvienas svetimšalis ar keleivis. Todėl atjaucia ir tiesia pagalbos ranką visiems ir kiekvienam, kuris yra pabėgėlis ar tremtinys svetimam krašte; kuris išgyvena visus išėivio ir svetimšalio patiriamus sunkumus ir nedalią.

Per Mariją išėivio ir keleivio; tremtinio ir svetimšalio likimas yra įjėjęs į išganymo istoriją, ir turi dvasinę savo prasmę.

2. Vatikano II Susirinkimas nurodo, jog yra analogija-panašybė tarp Bažnyčios, kuri yra keliaujanti Dievo tauta, ir žydų, išrinktosios Dievo tautos, keliaujančios Sinai tyruose (Lumen Gentium, 9). Tikrumoje tačiau išrinktosios tautos keliavimas į išganymą prasidėjo su Abraomu, kuriam buvo įsakyta per Viešpaties angelą palikti gimtąjį kraštą ir keliauti į Kanaano žemę (Prad 12,1). Kelionę iš Kanaano žemės į Egiptą tęsė patriarchas Jokūbas. Ją atbaigė Mozė išveddamas tautą iš Egipto ir atveddamas vėl į pažadėtąją Kanaano žemę.

Šis išrinktosios tautos istorinis ir geografinis keliavimas turi savo dvasinę prasmę: yra simbolis visų atpirtųjų keliavimo išganymo keliu; yra eijimas tikėjimo ir šventumo keliu į dangiškąjį Tėvą. Šv. Paulius aiškiai sako, jog krikščionys yra išėiviai keliaują į dangišką tėvynę, vedami Dievo malonės ir siekdami šventumo (1Kor 10). Ir šv. Petras kreipiasi į krikščionis kaip į pakeleivius bei svečius ir ateivius, kurie yra pašaukti gyventi Dievo baimėje ir šventume (1Pet 1,1; 2,11).

Esame taigi visi žemės keleiviai. Keliaujame į dangiškąją tėvynę, eidami sunkiu ir pavojingu keliu, kuris reikalauja savęs atsižadėjimo ir pilnutinio pasivedimo Dievo valiai.

3. Marija mums žemės keleiviams yra kelrodis ir ramtis tiek istorinė-fizine prasme; tiek ypač dvasine teikiama pagalba kaip išimtiną talkininkę atpirkimo vyksme.

Išganytojo Motina išgyveno visus išėivių, tremtinių bei svetimšalių gyvenimo sunkumus, todėl motiniškai atjaucia juos ir yra pasirengusi savo galingu užtarimu pas Dievą padėti kiekvienam, kuris jos šaukiasi, jai pasiveda. Joje kiekvienas gali atrasti viltį ir sulaukti paguodos (Lumen Gentium, 68).

Štai kodėl Kristaus Vietininkas kreipiasi į visus išėivius bei pakeleivius, ragindamas pasitikėti Dievo Motina. „Jai - sako šv. Tėvas - patikėkite visus jūsų gyvenimo sunkumus, visą jūsų nedalią. Tikėkite, kad Dievas jus myli, kai meilės nesulaukiate iš žmonių. Šaukitės visuomet Marijos, šaukitės į Mariją su pilnu pasitikėjimu! Marija yra pirmuonė tautos, kuri priima išganytoją. Ji pažįsta žmonių menkystę ir silnybę. Ji turi Kryžiaus patirtį, ir žino, kad galima išgyventi Kryžiaus patirtį nesuklumpant, o pajėgiant tvirtai stovėti. Ji drąsiai todėl šlovina Viešpatį ir išreiškia džiaugsmą tų, kurie randa vietos Dievui savo gyvenime... Jos giesmė „Magnificat“ yra tartum įvadas į Evangeliją bei jos santrauka išreiškiant tikėjimą į ištikimojo ir gailingą Dievo galybę, kuris išsklaido išpuikėlius jų širdžių užmąstysė; numeta galiūnus nuo sostų ir išaukština menkuosius; pripildo gerybėmis alkstančius, o turtuolius paleidžia tuščiomis.

4. Galingasis ir gailingasis Viešpats, Marijai užtariant, yra pasirengęs padėti visiems ir kiekvienam, kuris patiria išėivio gyvenimo sunkumus. Dievas tačiau laukia, kad jam talkintų žmonės su visomis galimomis žemiškomis priemonėmis, siekiant lengvinti ir pašalinti nedalią, kurią sutinka ir išgyvena išėiviai.

Šv. Tėvas primena, jog pakartotinai yra kėlęs balsą ir raginęs rūpintis išėiviais, kad jiems būtų sudarytos žmogiškos gyvenimo sąlygos, kaip to reikalauja krikščioniškas tikėjimas, kuris kiekviename asmenyje mato Dievo vaiką ir savo broį.

Marija, pabrėžia Kristaus Vietininkas, savo giesmėje

„Magnificat“ stovi prieš mus kaip pavyzdys, jog nereikia būti pasyviems, o verčiau privalu kovoti ir stengtis pašalinti blogį, koks jis bebūtų. Išėidama iš Marijos gilaus tikėjimo, kuris trykšta iš „Magnificat“ giesmės, Bažnyčia vis ryškiau suvokia, jog „negalima atskirti tiesos apie Dievą, kuris išgano, ir kuris teikia visokias gėrybes, nuo jo ypatingos meilės vargdieniams ir silpniesiems“ - Redemptoris Mater, 37.

Laišką baigia šv. Tėvas

Kaip bus paminėta Vasario 16-ji Lietuvoje

Kaip praneša užsienio spaudos agentūros, Lietuvoje šiais metais numatoma, jei valdža nesutrukdys, įvairiais renginiais atžymėti didžiąją lietuvių tautos šventę — Vasario 16-ąją, nepriklausomos Lietuvos valstybės paskelbimo 1918 metais sukaktį. Šiai sukakčiai ruošiasi įvairios pastaruju metu Lietuvoje įsikūrusios visuomeninės grupės ir organizacijos. Persitvarkymo sąjūdis, svarstęs Vasario 16-osios paminėjimo klausimus, nutarė įsteigti darbo grupę, kuriai būtų pavesta suderinti įvairius renginius. Numatoma kreiptis į valdžią prašant, kad Vasario 16-ji būtų paskelbta nedarbo diena ir tautos švente. Jei valdžia tokio prašymo nepriimtų, numatoma įvairioms įstaigoms ir žinyboms rekomenduoti be vyriausybės potvarkio Vasario 16-ąją paskelbti laisva nuo darbo diena. Įvairius renginius numatoma prarvesti Vilniuje, Kaune ir kitur. Vilniaus Sporto rūmuose numatoma prarvesti masinį renginį, kuriame dalyvautų visų formalių ir neformalių Lietuvoje veikiančių sąjūdžių atstovai ir vienybės dvasioje pažymėti pačią reikšmingiausią moderniosios Lietuvos istorijos sukaktį — nepriklausomos Lietuvos valstybės atkūrimą, kurio prisiminimas nepaliaujamai galvina viltį, kad tauta vėl prisikels laisvam ir nepriklausomam gyvenimui. Vasario 16-osios proga Vilniuje taip pat norima surengti istorikų konferenciją, numatoma atidengti paminklinę lentą

paveddamas visus išėivius ir pakeleivius Dievo Motinos globai bei užtarimui. Jis prašo Dievo Gimdytoją, kad ji lengvintų nedalią tiems, kurie yra vienu ar kitu būdu priversti gyventi svetur, būti toli nuo gimtų namų, nuo savųjų ir pakelti visus svetimšaliui tenkančius fizinius ir dvasinius sunkumus.

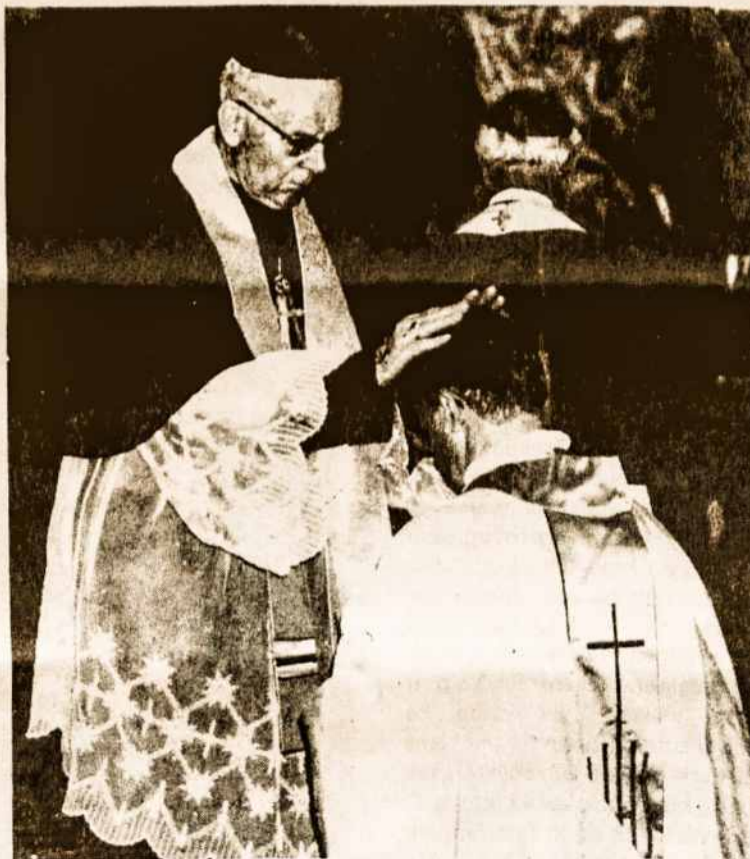
Laišką baigiamas Apaštališku Palaiminimu. Dokumentas rašytas Vatikane ir pasirašytas popiežiaus Jono Pauliaus II spalio 4 dieną 1988 metais. Taigi tą pačią dieną, kai Jo Šventenybė konsekrovo vyskupu prel. Audri Bačkį, išėivių sūnų.

prie namų Pilies gatvėje, kuriuose buvo pasirašytas Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo aktas. Čia buvusi paminklinė lenta sovietų buvo pašalinta.

Kaune Vasario 16-osios diena numatoma naujai atidengti taip pat sovietų pašalintą Laisvės paminklą, kurį yra sukūręs skulptorius Zikaras, pagerbti už nepriklausomybę kovojusius karius. Vasario 15-osios vakarą Persitvarkymo sąjūdis Kauno valstybės teatre numato surengti iškilmingą Seimo sesijos posėdį, kuriame būtų apsvarstyti Lietuvos ateities klausimai.

Užsienio spauda apie susirinkimą Kalnų parke Vilniuje

Apie Vilniaus Kalnų parke sausio 10 dieną Lietuvos Laisvės lygos ir Demokratų partijos surengtą masinį mitingą šiomis dienomis plačiai pranešė užsienio spauda. Spaudos agentūros ir laikraščiai ypač akcentavo gausiai susirinkusios žmonių minios iškeltuose transparantuose užrašytus ir skanduojamus šūkius „Laisvės ir nepriklausomybės Lietuvai!“ Mitingas surengtas reikalaujant atsaukti sovietų ir nacių pasirašytuosius susitarimus, pagal kuriuos buvo smurtu sužlugdyta trijų laisvų Pabaltijo valstybių nepriklausomybės. Laikraščiai taip pat pateikia kai kurių mitinge kalbėjusių išreikštas mintis. Vienas kalbėtojų — buvęs Helsinkio grupės narys ilgametis sąžinės belaisvis Viktoras Petkus. Jis nurodė, kad šiame mitinge yra paminimas vienas kruviniusių ir juodžiausių lietuvių tautos istorijos laikotarpių, kai du svetimi diktatoriai grandinėmis surakino tautą, trokštančią laisvai gyventi ir nepriklausomybės laikotarpiu sėkmingai vykdytą savo paskirtį tarp laisvų Europos tautų. Kalbėtojas pažymėjo, jog nepakanka iškelti Stalino nusikaltimus vien vidaus politikoje, bet būtina pasmerkti jo veiksmus pavergiant ištisas Rytų Europos tautas. Viktoras Petkus savo kalboje kvietė visus suprasti dabartinio momento svarbą ir rimtai padėti į šalį įvairius susiskaldymus ir prieš akis turėti tik vieną šventą tikslą — Lietuvos laisvę ir gerovę, primindamas šūkį „Vienybėje galybė“. Turime suprasti, — pareiškė Petkus, — kad visi esame ir turime būti lietuviais, kol mūsų gyslose teka lietuviškas kraujas.

Vysk. JULIJONAS STEPONAVIČIUS uždėda rankas ant prel. AUDRIO BAČKIO galvos, konsekruojant jį vyskupu spalio 4d. Romoje.

Matai, jau kyla katedra Jonaboje...

Vėliavos pakėlimas Jonaboje

Sugrįžimo diena. Tiesos ir prisikėlimo diena. Nežinia, kaip ją ir pavadinti. Mūsų Atgimimo ar Istorinės atminties prisikėlimo, Sviesos, Vilties ir Tiesos, ar melo ir apgaulės nuvainikavimo diena. Bet vieną žinau — ją tikrai galiu pavadinti širdžių vienybės diena.

Prieš pašventindamas mūsų Tautinę vėliavą, Jonavos parapijos klebonas kunigas V. Pranckietis pasakė: „Mes dabar turėsime kur akis atkreipti. Kaip kryžius bažnyčioje — laimės kelią rodo į dangų, vėliava turi rodyti kelią į gyvenimą. Šitai prasmingai mes turime gyventi gražų, kilnų gyvenimą, branginti savo žemę“. Pasak klebono, tą dieną Jonavos bažnyčia regėjo tokią gausą tautiečių, kokią beišvystanti tik per Kalėdas ar kitas didžiąsias šventes.

Su Dievo palaiminimu mūsų Tautos vėliava — ta kolona, kurią mūs rankos lipdo prie Lietuvos Katedros rūmų, tautiniais rūbais pasidabinusio jaunimo buvo ne nešama, o tiksliau, tūkstantinės jonaviečių rankų ir širdžių vienumos plukdoma prie XIX a. architektūros paminklo — Centrinės bibliotekos, kur tuoj pat virš šio pastato turėjo suplevėsuoti.

Iškilmingame tautinės vėliavos pakėlimo ceremoniale dalyvavo ir kalbėjo LKP rajono komiteto pirmasis sekretorius E. Marciukas, rajono LDT VK pirmininkas J. Valys, LPS rajono iniciatyvinės grupės ir LPS seimo narys G. Ilgūnas, Jonavos parapijos klebonas kunigas V. Pranckietis, taip pat mūsų brangūs svečiai: Australijos lietuvių poetė ir vertėja Lidija Šimkutė-Pocienė, poetas Jonas Kalinauskas.

„Šiandien nepaprastai jaudinanti mūsų miesto šventė, — kalbėjo visų gerbiamas G. Ilgūnas. — Jaudinanti todėl, kad į mūsų miestą grįžta Tautinė vėliava. Vėliava — tai ne tik spalvų simboliai, ji mūsų vilčių ir lūkesčių išraiška. Tai — šauksmas atgimimui, susikaupimui, vienijimuisi. Vėliava — tai ženklas, kad čia mūsų žemė, kad už ją esame atsakingi, kad turime ją saugoti ir ginti. Su šia vėliava, su Sąjūdžio gimimu, grįžta mūsų viltis laisvai mąstyti ir kalbėti, būti šeiminkais savo namuose, savo mieste, savo tautoje, savoje respublikoje“.

Kalbėjusieji pabrėžė, kad dauguma jonaviečių džiaugiasi radikaliais pasikeitimais rajono partijos komiteto vadovybėje ir dėkojo rajono XIV partinės konferencijos delegatams už sąžiningumą ir principingumą. Tai rodo, kad iš mūsų širdžių, kaip sakė G. Ilgūnas, jau traukiasi baimė ir abejingumas, kad pradeda sutarti liaudies bei partijos vadovų ir pavaldinių siekliai. Mes visi ieškome (ir tikiu, surasime) kelią į demokratinę ir suverenią Lietuvą. Beje, pastarųjų dienų įvykiai, TSRS Konstitucijos pakeitimai vėl bando istorijos ratą pasukti atgal.

Nejaugi Katedra ir vėl sugrius? Nejaugi suduž viltys ir svajonės? Nejaugi vėl, kaip kąsnius, mus dalinsis? Ar vėlgi klaupsis mūsų lietuviai už tą prakeiktą nuolankumą? Ne!

„Iškėlę vėliavą pačioje alkštėje, įtvirtinkime savo širdyse, nes vėliava be prasmės, be širdies, be tikėjimo — tik medžiagos skiautė.“

Tegul suburia ji mus naujos Lietuvos kūrimui, sujungia visus komunistus ir nepartinius, tikinčiuosius ir laisvamanius šitam sunkiam ir atsakingam mūsų gimtinės labai skirtam darbui ir vardan tos Lietuvos vienybė teži, vardan tos Lietuvos ir virš Jonavos miesto teplazda Tautinė vėliava“ — tęsė G. Ilgūnas. Ir mūsų vėliava — lyg ta paukštė guita, ilgai spurdėjusi mūsų krūtinės narve, suplasnojo virš Jonavos.

Ne be reikalo tąsyk mūsų miela viešnia Australijos lietuvių L. Šimkutė taip akcentavo trejybę. Ji mitologiškai simbolišką trečią sykį kreipėsi į mus, mūsų Tautos atgimimo ir vėliavos pakėlimo progą. Ir sakė, kad „trejetas dar nėra išbaigta

Jonava pagerbia dr. J. Basanavičių

Lidijos Šimkutės-Pocienės žodis, tartas Jonavoje 1988.XI.12

Dr. Joną Basanavičių galime vadinti išėiviu. Nuo jaunystės metų didžiąją gyvenimo dalį jis išgyveno svetur: nuo 1873 iki 1880 metų — Maskvoje, o po to 25-rius metus Bulgarijoje, keletą kartų buvo išvykęs į kitas Vakarų Europos šalis.

Dr. Basanavičius, stovėdamas ant Dunojaus upės ar Juodosios jūros kranto, stebėjo pirmąsias pavasario kregždes, skrendančias Lietuvos link. Kregždės nešė jo sveikinimą gimtinėn, o atsakymo jis laukdavo iš paskutiniųjų gervių, atskrendančių iš Lietuvos. 33 metus jis ilgėjosi Tėvynės.

Man neapsakomai skaudu, kad buvo laikas Lietuvoje, kai nuo jo buvo nusigręžta, stengiamasi jį pamiršti ir jo išsižadėti. To žmogaus, kuris visa savo širdim dirbo Lietuvos labui.

Lidijos Šimkutės-Pocienės kalba vėliavos pakėlimo iškilnėse Jonavoje

Mieli Lietuvos žmonės! Štai jau trečią kartą aš viešai kreipiuosi į Jus. Pirmą kartą prabilau steigiamajam Sąjūdžio suvažiavime Vilniuje, po to — Trakuose, per Tautinės vėliavos pakėlimo iškilnes, o dabar, prieš atsiveikindama su Lietuva, trečią, mitologiškai simbolinį, sykį kreipiuosi į Jus Jūsų atgimimo ir vėliavos pakėlimo progą.

Trejetas — tai dar nėra užbaigta mitologinė formulė, bet tai būrimo paslapties ženklas, kaip ir trispalvė vėliava, dar daug ką žadanti. Ji suteikė Lietuvos žmonėms vilties, tačiau ji dar tik rodyklė į tai, kas turėtų būti ir ko siekia Lietuva. O kad tai įvyktų, aš noriu tarsi angelo sparnais apgaubti Jus čia susirinkusius ir pakėlus akis į dangų prabilti kartu su Jumis:

mitologinė formulė, bet tai gili mintis, paslapties ženklas, kaip ir trispalvė vėliava, dar daug ką žadanti. Ji suteikia Lietuvos žmonėms vilties, tačiau ji dar tik simbolizuoja kas turėtų būti, ko mes siekiame, Lietuva.

Ir mes tą lapkričio 12-ąją nuveikėme tris nepaprastai reikšmingus mūsų Jonavai darbus. Iškelėme Tautinę vėliavą. Gražinome J. Basanavičiaus vardą Jonavai. Pakeitėme Spalio revoliucijos gatvės dalį — nuo Centrinės bibliotekos Ukmergės link — suteikdami gatvei J. Basanavičiaus vardą, kuriuo ji anksčiau ir vadinosi.

A. Skaisgirytė
„Jonavos balso“ korespondentė
iš laikraščio „Jonavos balsas“

Mes, išėiviai, karo metu prievarta palikdami Lietuvą, su gimtosios žemės sauja išsinešėm jį savo širdyse ir visą laiką buvome ištikimi jam ir jo idėjoms. Jį nuolat pagerbdavome jam skirtuose renginiuose bei kitomis progomis. Minint „Aušros“ išleidimo 100-ąsias metines, išėivijoje buvo išleista dr. Basanavičiaus „Aušros“ faksimilė bei kiti jo raštai.

Džiaugiuosi šiandieną, kad ir Lietuvoje jis vėl iškyla, kaip atgimimo žvaigždė, nurodanti paklydėliams lietuvišką kelią, kuriuo jie turi eiti.

Ir aš, gyvendama tolimoje Australijoje, galbūt tos pačios žvaigždės paveikta, išsaugojau tai, kas brangiausia — gimtąją kalbą ir ją, kaip neįkainojamą relikviją įdiegiau savo vaikams.

Tėvyne mūsų,
Kuri esi mumyse ir aplink mus,
Iš kurios mes atėjom
Ir į kurią mes sugrįšim;
Teesie šventas Tavo vardas,
teesie Tavo valia
Ir teisipildo Tavo žmonių norai ir viltis.
Tegul būna Tavo žmonėms skani jų auginama duona
Dabar ir visados,
Per prabėgusius ir ateinančius amžius.

Posėdžiavo ALK Federacijos valdyba

ALK Federacijos XIX suvažiavime Adelaidėje 1988.XII.28 d. išrinkta naujoji valdyba savo pirmam posėdžiui susirinko Parapijos namuose Kensingtone sausio 30 d. Posėdis pradėtas malda už mirusį šiuosmet Federacijos pirmininką Vincą Žemaitį. Suvažiavime sekretoriauvius S. Pusdešrienė ir A. Vyšniauskienė pateikė detalių protokolą, kurį perrašė ir šiam posėdžiui pristatė A. Vyšniauskienė. Valdyba pareigomis pasiskirstė sekančiai: pirmininkas kun.dr. Pranas Dauknys, vicepirmininkas Edvardas Sidlauskas, atsakingas už viešuosius reikalus kun. J. Petrauskas, sekretorė Aldona Vyšniauskienė, išdininkė Aleksandra Volkienė, parengimų organizatorius Juozas Keblys, „Tėviškės aidų“ kompiuterio specialistas Gintautas Samulis. Valdyboje dalyvauja ir savaitraščio redaktorius arch. Kazys Mieladažys. Suvažiavime iškelta mintis valdybon kooptuoti reikalingus asmenis. Taip į valdybą kviečiamas Antanas Jankevičius. Kontrolės komisiją sudaro Valentinas Čižauskas ir Edvardas Margan-Marganavičius.

Buvo plačiai aptartas kun. Alfonso Svarinsko atvykimas pravesti Gavėnios rekolekcijas Australijos lietuviams. Mūsųose tai pirmas toks įvykis, kada sveikinsime kunigą kankinį, už tikėjimą ir Tėvynės meilę išvargusį 22 metus įvairiuose kalėjimuose bei lageriuose. Jį pasitinkant vasario 10 d. Tullamarine aerodrome bus išskirta speciali salė spaudos konferencijai. Jau išsiuntinėta virš 160 „Press Release“ pranešimų ir kvietimų radijo bei televizijos stotims, australų laikraščiams, žmogaus teisių, etninių bendruomenių ir lietuvių organizacijoms dalyvauti svečio sutikime.

Buvo taip pat apžvelgti metiniai darbai, lietuvių atstovavimas, parašytas naujos valdybos laiškas kardinolui V. Sladkevičiui, sveikinimai naujai ALB Krašto valdybai, kai kurios padėkos.

PD

VII Skautų Tautinė stovykla prie Adelaidės kun. J. Petraitis MIC (kairėje) ir kun. dr. A. Savickis (dešinėje) atnašauja šv. Mišias.

Lietuvos Persitvarkymo sąjūdžio nerimas

Vakarų pasiekė Lietuvos Persitvarkymo sąjūdžio seimo penkių narių individualus kreipimasis į Jungtinių Tautų organizacijos generalinę asamblėją New Yorke. Kreipimąsi pasirašė Petras Vaitiekūnas, Saulius Pečeliūnas, Artūras Skučas, Gintaras Songaila ir Raimundas Mickūnas, išreikšdami nerimą dėl persitvarkymui ir demokratizacijai Pabaltijo kraštuose iškilusių pavojų. Kaip praneša Lietuvių Informacijos centras New Yorke, Persitvarkymo sąjūdžio seimo penkių narių pareiškimas, išverstas į anglų kalbą, antradienį buvo įteiktas generalinės asamblėjos delegatams. Su pareiškimo turiniu buvo taip pat supažindinta amerikiečių spauda. Štai pareiškimo tekstas:

Gerbiami Ponai,

mūsų kreipimasis yra padiktuotas nerimo, kad persitvarkymo ir demokratijos politikai Pabaltijo šalyse gresia realus pavojus. Michailo Gorbačiovo pradėtas šalies atnaujinimas susiduria su rimtais trukdymais iš pačios aukščiausios TSRS valdžios pusės:

a.) iš esmės užblokuota ekonominė reforma (atmesti trijų Pabaltijo respublikų priimtieji ekonominio savarankiškumo principai);

b.) slopinami valstybinio gyvenimo demokratizavimo bandymai (priimant TSRS konstitucijos pataisus neatsižvelgta, kad 4 milijonai Pabaltijo gyventojų reikalavo atidėti TSRS konstitucijos svarstymą);

c.) toliau ignoruojami TSRS tautų interesai, centralizuojant politinę bei ekonominę valdžią Maskvoje, įtvirtinant kolonijinį Pabaltijo respublikų statusą;

Mes, Lietuvos Persitvarkymo sąjūdžio seimo nariai prašome atkreipti dėmesį, kad demokratizacija ir persitvarkymas turi reikšėti konkrečiais TSRS vadovybės darbais, palankumu ir parama demokratiniams judėjimams mūsų šalyje, o ne tik gražiais žodžiais, skirtais pasaulio visuomenės ir Jūsų, gerbiami ponai, palankumui laimėti. Mes abejojame, ar dabartinėmis sąlygomis Vakarų valstybių teikiama milžiniški kreditai TSRS panaudojami pažangai ir demokratijai vystyti. Realus persitvarkymo proceso vykdytojas šiandien – tai savo suverenumo siekiančios tautos. Ir jų pastangų ignoravimas, mūsų manymu, tolygus viso pasaulio interesų ignoravimui.

Vilnius, 1988 m. gruodžio 6 d.

LPS Seimo nariai

Petras Vaitiekūnas
Saulius Pečeliūnas
Artūras Skučas
Gintaras Songaila
Raimundas Mickūnas

Lietuvių Informacijos centrą New Yorke pasiekusiomis žiniomis, sausio 9 d. Rygoje įvyko Pabaltijo kraštų Liaudies frontų atstovų susitikimai, kuriame iš lietuvių pusės dalyvavo Vytautas Landsbergis, Virgilijus Čepaitis, ir Mečislovas Laurinkus. Buvo pasidalinta informacijomis apie frontų veiklą ir užsibrėžtus užmojus, svarstomi įvairūs su tuo susiję konkretūs klausimai, apžvelgti frontų santykiai su valdžios organais. Estijos Liaudies frontas įteikė respublikos vadovybei memorandumą, kuriame reikalaujama iki sausio 16 d.

įregistruoti sąjūdį kaip organizaciją. Priešingu atveju, estų frontas numato imtis ryžtingesnių priemonių šiam tikslui pasiekti. Estai intensyviai ruošia taip pat naują Konstituciją, įvairius įstatymus, taip pat ruošiasi aptarti demilitarizacijos klausimą. Estijos Liaudies frontas buvo patraukęs į teismą TASS'o agentūrą, apkaltindamas ją šmeižikiškos informacijos platinimu, informuojant apie Estijos Aukščiausios tarybos nutarimus. Jau turėjo įvykti du teismo posėdžiai, bet TASS'o atstovai į juos neatvyko. Į trečiąjį posėdį, remiantis įstatymais, apkaltintieji turės prisistatyti.

Latvių frontas turi pastovią kassavaitinę radijo laidą. Atitinkama ministerija buvo įregistravusi latvių frontą, tačiau dėl to užprotestavo respublikos prokuroras. Šį klausimą svarstė ir Latvijos Aukščiausios tarybos prezidiumas, padarydamas įdomų nutarimą: įteigti visuomeninė-politinę organizaciją apsiskelbė, kad yra įsisteigusi, tai reiškia, kad ji teisėtai egzistuoja iki to laiko, kol nebus atitinkamo sąjunginio įstatymo dėl visuomeninių organizacijų. Buvo parengtas ir tokio įstatymo respublikinis projektas, bet pasiuntus jį į Maskvą, jis kažkur dingio. Lietuvos

Persitvarkymo sąjūdžio atstovai painformavo, kad Šiaulių miesto vykdomasis komitetas sąjūdžio miesto tarybą jau įregistravo kaip organizaciją ir kad panašūs nutarimai turėjo būti Kaune ir Klaipėdoje. Lietuvos Sąjūdžio banko sąskaita, tariamai dėl įstatų nepristatymo, tebėra užšaldyta. Tai laikoma valdžios siekimu apriboti sąjūdžio veiklą.

Lietuvoje įsikūrusios ar atsikūrusios moksleivių ir jaunimo organizacijos, pagal turimas žinias, patiria didelį spaudimą ir net persekiojimą. Puolimai ypač nukreipti prieš skautų organizaciją. Viešai kalbama apie demokratizaciją, o veikiama prieš gyvenimo sudemokratinimą. Estų kompartija, pavyzdžiui, rašo spaudos agentūros, gavusi iš Maskvos nurodymą, kad partija turinti akyliai kontroliuoti būsimojus rinkimus, neįsileidžiant tokių kandidatų, kurie vėliau Maskvoje reikalautų suvereniteto, keltų triukšmą. Spaudos agentūros rašo, jog reikia manyti, kad ir Lietuvos bei Latvijos kompartijos gavusios panašius nurodymus, kurie akivaizdžiai prieštarauja skelbiamam persitvarkymui

LRTV

Rusai neįsileidžia religinių knygų

Nepaisant sovietinės valdžios oficialiai paskelbtų naujų mūto nuostatų, pagal kuriuos turėtų būti laisviau įsileidžiama į Sovietų Sąjungą religinė literatūra, sovietų muitinėse tebėra konfiskuojamos religinio turinio knygos. Tai praneša Didžiojoje Britanijoje veikianti Kestono kolegija, kuri, kaip jau žinoma, daug metų seka religinę padėtį komunistų valdomuose kraštuose. Kolegija informuoja, kad Bresto muitinėje gruodžio 18 d. buvo sulaikytas iš Paryžiaus į Maskvą grįžtantis rusas stačiatikis Vladimiras Ryabokon. Muitininkai jį nuodugnai iškratė, konfiskavo 30 Šventojo Rašto knygų, vaikams

skirtas religinio turinio knygas ir rusų teologų veikalus, o taip pat išsivijoje gyvenančių rusų autorių, kaip pavyzdžiui, Soženycino knygas. Į Ryabokono pastabą, kad nuo lapkričio 15-osios yra panaikintas draudimas įvežti į Sovietų Sąjungą religinio turinio knygas, muitinės darbuotojas atsakė, jog tik dvasininkams leidžiama įvežti religines knygas. Muitininkas šia proga dar pridūrė, kad neseniai toje pačioje Bresto muitinėje buvo sulaikytas mažas autobusas, kuriuo į Pabaltijo kraštus buvo vežama apie 150 tūkstančių Šventojo Rašto knygų. Jos taip pat buvo konfiskuotos.

(KC)

Lietuvos Krikščionybės medalionai

Lietuvos Krikščionybės Jubilejus jau pasibaigė ir liko tik gražūs prisiminimai. Tačiau Jubilejaus komitetui darbas dar nėra baigtas. Dar ne visos sąskaitos apmokėtos, suvenyrai dar parduodami.

Vienas populiariausių Jubilejaus suvenyrų yra gražus medalionas, meniškai sukurtas skulptoriaus Vytauto Kašubos. Šis projektas buvo labai sėkmingas. Beveik visi medalionai trijų inčų išparduoti. Keletas 3 inčų bronzinių ir pasidabruotų dar liko. Bet gana daug pusantro inčo medalionų liko neišparduotų, gal dėlto kad jie

mažesni.

Pusantro inčo medalionai parduodami už USA \$40 (gryno .999 sidabro) ir už USA \$10 bronzos medalionai. Užsakant virš 10 tokių pusantro inčo medalionų iš karto, duodama 20% nuolaida. Medalionus galima užsakyti pas medaliono pirmininkę su užsakytu siunčiant banko čekį amerikoniškais doleriais, ant tokio čekio bankas turi užrašyti LITHUANIAN CHRISTIANITY JUBILEE INC., ir su užsakytu siųsti Mrs Loreta I. Stukas, Medallion Chairman, 234 Sunlit Drive, Watchung NJ 07060 USA.

Valdžia leidžia vyskupui Steponavičiui grįžti į Vilnių

Po 28 metų trėmimo, J.E. vysk. Julijonui Steponavičiui bus leidžiama grįžti į Vilniaus arkivyskupiją ir ten eiti savo teisėtus pareigas. Pasak Vatikano radijo, Religiniių reikalų įgaliotinis Petras Anilionis pranešė kardinolui Vincentui Sladkevičiui, kad vyskupui bus leidžiama apsigyventi senuose Vilniaus arkivyskupijos rūmuose ir atlikti Apaštalinio administratoriaus pareigas be jokių suvaržymų.

Vysk. Steponavičius buvo 1961 m. sausio 24 d. ištremtas į Žagarę, netoli Latvijos sienos, be jokio teismo ar oficialios priežasties. Pastaruoju metu vyskupui buvo siūloma grįžti į Vilnių apsigyventi, bet jis griežtai atsisakė, motyvuodamas, kad grįš tik kai jam bus leidžiama nekludomai eiti savo pareigas.

Kardinolo kancleris, kan. Jonas Jonys, pranešė Lietuvių Informacijos Centrai, kad užvakar, gruodžio 28 d., Petras Anilionis su pavaduotoju apsilankė pas kardinolą paklausti jo nuomonės, kada geriau leisti vyskupui grįžti į Vilnių: prieš ar po atėinančios kardinolo kelionės į Romą. Anot kan. Jonio, kardinolas atsakė, kad vysk. Steponavičius turėtų grįžti „kuo greičiau“ ir, kad kardinolas savo skirtas patalpas prie katedros užleis vyskupui. Gruodžio 29 d., Petras Anilionis skambino kardinolui pranešti, kad „Ministrų taryba, apsvaščius mūsų pasikalbėjimą, nutarė vysk. Steponavičiui leisti eiti pareigas“.

Varpo šimtmetis ir Vincas Kudirka - Lietuvos diktatorius

Taip pavadino dr. Vincą Kudirką Gabrielė Patkevičaitė 1924 m., švenčiant jo 25 metų mirties sukaktį. Ji tada sakė: „Nė kiek nesuklysiu, tvirtindama, kad ne greta rusų valdžios, bet viršiau rusų valdžios koncentravos mūsų šalies valdymas to didelio ligonio rankose. Jo įsakymai „Tėvynės Varpuose“ įvairiausia ir niekuomet tiesiogine forma neištariamai, buvo labiau ir karsčiau jausmais pildomi, ne kaip žvaigždėtų ir siūlėtų rusų caro tarnų žiauriausi paliepimai“. Žodžius „greta“ ir „viršiau“ pati Gabrielė pabrūkė.

Panašiai daug kas galėjo galvoti Nepriklausomoje Lietuvoje. Jeigu tada būtų reikėję išvardinti tris žmones, kurie daugiausia nusipelnė tai Nepriklausomai Lietuvai, turbūt beveik vienbalsiai būtų atsakyta: Simonas Daukantas, Jonas Basanavičius ir Vincas Kudirka.

Kaip labai V. Kudirkai rūpėjo lietuvių kalbos reikalai, geriausiai galima pamatyti iš ką tik pasirodžiusios dr. Petro Joniko knygos Lietuvių kalba ir tauta amžių būvyje. V. Kudirka tiesiog maldaute maldavo J. Jablonskį (K. Obelaitį) be pasigalėjimo rauti visas jo paties ir kitų Varpo bendradarbių lietuvių kalbos klaidas ir barbarizmus. V. Kudirka, kaip ir daug kas tada, kalbą laikė pačiu svarbiausiu tautos elementu. Užtat nenuostabu, kad tokį kalbą paremtą nacionalizmą kai kas vadino tiesiog lingvistiniu nacionalizmu.

Rinkimai Pabaltijy kitaip

1989 m. sausio 26 d. laikraštis „The Age“ perspausdino iš „Washington Post“ įdomų straipsnį. Zigmąs Vaišvila, aktyvus gamtos apsaugos darbuotojas tiesiog „paskandino“ savo komunistinį oponentą vietiniuose rinkimuose. Jis turi vilčių, kad panašūs reiškiniai pasikartos į TSRS Parlamento rinkimus, kurie vyks kovo 26 d.

Didelėje Sovietų Sąjungos dalyje pirmieji daugiakandidatiniai rinkimai nesukėlė didelio susidomėjimo. Balsuotojai matė, kaip vietiniai komunistų partijos nariai sudarė sau palankias sąlygas ir neleido pasireikšti kitoms grupėms. Tačiau anksčiau buvusios nepriklausomos Pabaltijo valstybės pastaruoju metu pergryvena nepaprastą tautinį atgimimą. Jaučiamas sujūdimas bei kovojama už balsų skaičių Tarp komunistų partijos lyderių ir nepriklausomo Sąjūdžio vyksta varžybos.

„Kopartija susirūpinusi, nes gali pralaimėti“, — sakė 32 metų amžiaus p. Vaišvila, aktyvus Sąjūdžio narys. Iš 42 Lietuvos atstovams skirtų vietų, kopartija, atrodo, laimės tik saujelę. Į respublikos Aukščiausiąją tarybą Vaišvila gavo 62% balsų, kai tuo tarpu kopartijos sekretorius — tik 15%. Sąjūdžio nariai sudarė daugumą siūlomų kandidatų, kurie nors ir remia Gorbačiovo reformas, bet reikalauja daugiau autonomijos Lietuvai, kurios Kremlius nenori duoti.

„Žmonės pradeda suprasti, kad šie rinkimai bus sąžiningai praversti. Tai bus pirmieji rinkimai nuo 1926 m. tvarkomi demokratiškai būdu,“ — pasakė Algimantas Čekuolis, „Gimtojo krašto“ redaktorius ir Sąjūdžio kandidatas.

Lietuva drauge su Latvija ir Estija buvo prievarta prijungta prie Sovietų Sąjungos 1940 metais pagal nacių-sovietų paktą, vadinamą Molotovo-Ribbentropo paktu. Pastarasis sovietų okupacijos laikotarpis davė Pabaltijo respublikoms paskatinimą kuo greičiau išbandyti Gorbačiovo reformų galimybių ribas.

Nepriklausomybės reikalaujančios grupės kvietė boikotuoti rinkimus, nes, jų nuomone, rinkimai yra pritaikyti kopartijos naudai, tačiau Sąjūdžio veikėjai įsitikinę, kad dalyvauti būtina reikiama. „Rinkimai duos galimybę visų respublikų gyventojams išgirsti apie mūsų veiklą ir idėjas“, — pasakė p. Vaišvila. Sąjūdžiui padeda visi viešumon keliama klausimai bei diskusijos su kopartijos nariais. Sąjūdžio vadovai tiki, kad kovo mėnesio rinkimai bus tartum generalinė repeticija naujiems Lietuvos Aukščiausios tarybos rinkimams.

Rinkimų laimėjimas patvirtintų Sąjūdį kaip svarbiausią respublikos politinę jėgą. Tada iškils įdomus klausimas, ar bus leista jiems sudaryti vyriausybę

Vadovų ir pavyzdinių skautų atžymėjimas

Lietuvių Skautų sąjungos 70 veiklos metų jubiliejaus proga, Džiugo tuntininko s. Algirdo Šimkaus pristatymu ir Rajono Vado rekomendavimu, Vyriausio Skautininko ir Vyriausios Skautininkės įsakymais sekantieji Džiugo tunto vadovai ir skautai buvo atžymėti:

Ordinu už Nuopelnus: ps. Povilas Kviecinškas, ps. Vytautas Špokevičius, ps. Marytė Špokevičienė, ps. Jūratė Šimkienė.

Tėvynės Sūnaus Žymeniu: s.v. Petras Šurna, sk. Gintaras Šimkus, sk. Vytas Antanaitis.

Tėvynės Dukros Žymeniu: ps.fil. Loreta Čižauskaitė.

Vėliavos Žymeniu: sk. Aldas Antanaitis, sk. Lukas Zdanius, sk. Aleksas Brovedani.

Pažangumo Žymeniu: sk. Eva Brovedani, prityrusi skautė Audra Šimkutė.

Pripažinta baigusi Gintaro skaučių vadovų kursus: v.s., v.sl. Danutė Baltutytė.

Vyriausieji skautininkai ir Rajono Vadija sveikina visus atžymėtus už nuoširdų pareigų atlikimą ir linki toliau dar daugiau skautiško entuziazmo veikloje.

v.s.fil. Vytas Vaitkus
LSS Australijos Rajono Vadas

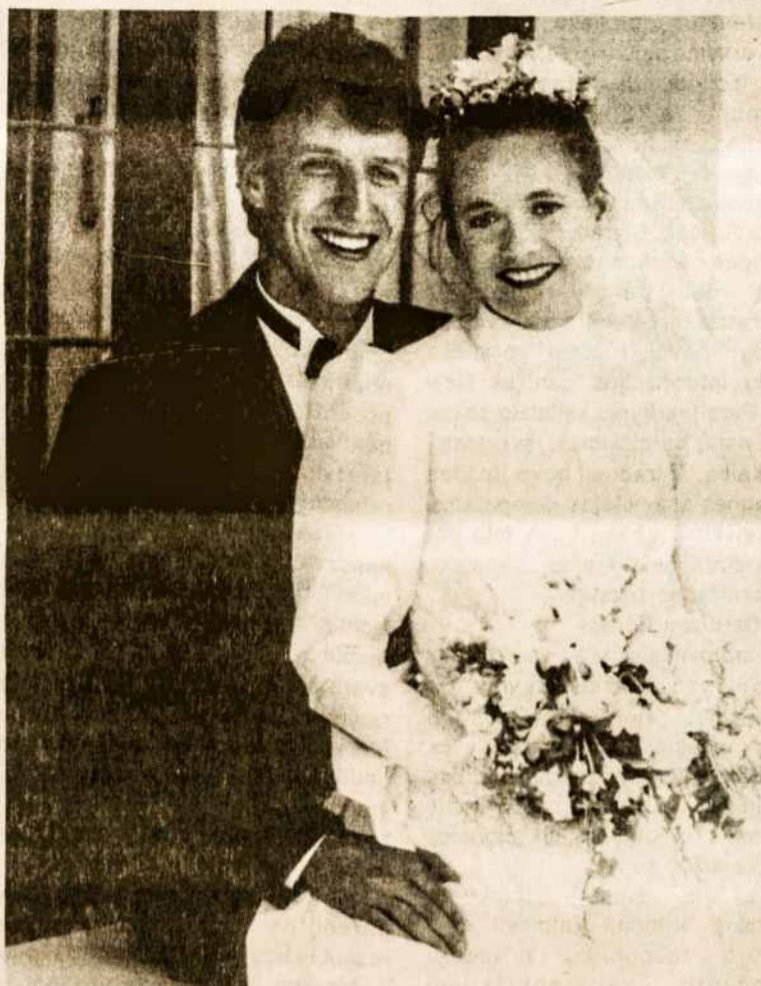

Australijos Rajono vadas j.s.s.fil. Vytas Vaitkus Melbourne Džiugo tunto sueigos metu prisega Lelijos Ordiną skautininkų Ramovės pirmininkei v.s. Jonei Žitkevičienei 1988. XII. 18. Lelijos Ordiną prisuntė LSS Pirmija iš Amerikos. Taip Sesė Jonė buvo pagerbta už iškilų skautišką veiklą, vadovaujant skautininkams bei auklėjant jaunimą.

VII Skautų Tautinė stovykla prie Adelaidės. Vilkiuko įžodis. Kaklaraištį užriša svetė iš JAV v.sk.ps.fil. Rita Linkandarytė.

Dr. Andrius ir Anna Balnioniai

Gražioje apeigose, palydint Petro Morkūno vadovaujamam Vyrų oktetui, Melbourne šv. Jono bažnyčioje 1988 m. gruodžio 18 d. susituokė dr. Andrius ir Anna Teller. Apeigas atliko kun. dr. Pr. Dauknyš. Oktetas įspūdingai pagiedojo „Marija, Motina meilė“, „Ave Maria“ ir „Sanctus“. Jauniesiems išeinant iš bažnyčios, jaunimas iškėlė virš jų galvų tautinių raštų juostų pynę, lyg spalvingą vaivorykštę. Vestuvių puotoje jaunuosius pasitiko tėvai lietuvišku papročiu — duona, druska ir vyno taurele. Vestuvių puota įvyko istorinėje East Brighton viloje „Ballilla“. Abu jaunieji po vestuvines kelionės sugrįžta į savo profesijas.

Dr. Andrius — į Dandenong ligoninę, kur anksčiau atliko gydytojo praktiką, o Anna, irgi baigusi universitetą, toliau dirbs kaip vaikų psichologė.

Andrius aktyviai reiškesi mūsų bendruomenės veikloje, pasižymėjo, kaip ilgametis „Varpo“ klubo krepšininkas, „Džiugo“ tunto skautas, tautinių šokių šokėjas. Nuo pat mažens buvo šv. Mišių patarnautojas mūsų lietuviškose pamaldose. Yra baigęs Sekmadienio lietuvišką mokyklą ir Lituaništinį kursą labai gerais pažymiais. Tai — Valės ir Algio Balnionių sūnus.

Laimingos ateities jauniesiems! Telydi juos Dievo palaima!

KREIPIMASIS

Į LIETUVOS PILIECIUS IR PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĘ

1988 m. lapkričio 14 d. Vilniuje įsikūrė Lietuvos Skautų Sąjungos atkūrimo štabas. Skautijos ugnis mūsų Tėvynėje buvo užgesusi 48 metus, tačiau jos kaltra, šildžiusi daugelio jaunuolių širdis, neišblėso. Mūsų skautijos veteranai išsaugojo ištikimybę šiai idėjai iki mūsų dienų.

Lietuvos Skautų Sąjunga atsikuria Tėvynėje jubiliejiniais metais. 1918 m. lapkričio 1 d. mūsų amžinojoje sostinėje Vilniuje įsikūrė pirmoji Lietuvos skautų skiltis. Mūsų Tėvynė ir mūsų skautija nuėjo nelengvą, ir saulėtai šviesų, ir tamsų kaip naktis 70 metų laikotarpį. Jį nuėjo garbingai.

Atkurdami Lietuvos Skautų Sąjungą, raginame jaunuomenę burtis į skautų skiltis ir draugoves visose Lietuvos vidurinėse, o akademinę jaunimą į Akademinių Skautų Sąjūdį aukštosiose mokyklose.

Kreipiamės į visus LSS narius, gyvenančius Lietuvoje, prašydami atsiliepti ir savo patarimais bei veikla prisidėti prie Sąjungos atkūrimo.

Lietuvos Skautų Sąjungos atkūrimo štabas atliks organizacinį ir informacinį darbą iki LSS steigiamojo suvažiavimo.

Registruoti įsikūrusius vienetus ir medžiagą darbu gauti prašome į šta-

bo būstinę Adresas: Vilnius, S. Daukanto g. 5, Respublikiniai profsąjungų kultūros rūmai, 115 kab., tel. 61-28-52. Nuo 18.30 iki 23.00 valandos.

Atgimė Tėvynė, gimėme ir mes.
Metal išaugino skautiškas eiles;
Viską mes pašvėsim Lietuvai
mielai,
Motina ji mūsų, o mes —
jos vaikai...

(Iš II Tautinės stovyklos
1938 m. dainos)

BUDEKIMEI

LSS štabas

IS MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Svečio sutikimas. Kun. Alfonsas Svarinskas iš Frankfurto (Vokietija) atskrenda Qantas lėktuvu, skrydis 6. Tullamarine aerodrome bus vasario 10 d., penktadienį 10.20 val. ryto. Kas tik gali, atvykime sutikti svečią.

Rekoleckijos. Gavėnios rekoleckijos šv. Jono bažnyčioje veda šiuosmet sąžinės kalinys kun. Alfonsas Svarinskas. Šv. Mišos, pamokslas ir bendra šv. Komunija vasario 17-tą (penktadienį) ir vasario 18-tą (šeštadienį) vakarais 8 val. Prieš Mišias bei jų metu bus klausoma išpažinčių. Sekmadienį, vasario 19 d. išpažintys nuo 11 val., 12 val. šv. Mišios pamokslas ir rekoleckijų užbaigimas. Pasistenkime kuo gausiau dalyvauti, nes pas mus tai bus pirmos tokios rekoleckijos, kurių vadovas už Dievo teises ir Lietuvos laisvę 22 metus nešė vergijos pančius sovietų kalėjimuose ir lageriuose.

Sutikimas su jaunimu. Australijos Lietuvos jaunimo sąjungos pirmininkas Petras Kružas kviečia jaunimą susitikti su sąžinės kaliniu kun. Alfonsu Svarinsku Parapijos namuose Kensingtone vasario 13 d., pirmadienį 7 val vakaro maloniame pokalbiu prie kavutės.

Mokytojų konferencija. Mūsų parapijos sekmadienio mokyklos mokytojų konferencija su svečiu kun. Alfonsu Svarinsku Parapijos namuose vasario 14 d. antradienį 7.30 val vakare.

Keston College. Svečio kun. Alfonso Svarinsko susitikimas su Keston College komitetu vyksta Parapijos namuose vasario 20 d. pirmadienį, 7.30 val vakare.

Audientija. Melbourno arkivyskupas Sir Francis Little KBE pakvietė audientijai - pokalbiui kun. Alfonsą Svarinską - garsųjį Lietuvos sąžinės kalinį - į Arkivyskupijos rūmus vasario 14 d. antradienio popietė.

Svečio pagerbimas. ALK Federacijos Valdyba ir Parapijos Taryba pokalbiui su svečiu susirenka į Parapijos namus vasario 21 d. antradienį, 7 val. vak.

Pakrikštytas Tomas Bronius Sadauskas, sūnus Narelle Joy ir Vido Alfonso Sadauskų. Krikšto tėvai: Bushel Philip ir Caseneuve Marie Claire.

Bužinskas Alfonsas vedė Stepanavičienę Albiną. Jungtinių Mišios buvo šv. Jono bažnyčioje vasario 5 d.

Dalia Saženytė ištekėjo už Raymond Borell. Jungtinių apeigos vyko šv. Jono bažnyčioje sausio 30 d., kurias pravedė kun. Juozas Petrauskas.

Australija ir Naujoji Zelandija

Maldos apaštalavimas

Jo Šventenybė popiežius Jonas Paulius II vasario mėn. MA nariams skyrė sekanciją intencija: Kad malda, atgaila ir sakramentai suvienytų kunigus, vienuolius ir visus žmones Dievo garbinimui ir tarnybai kitiems. Trumpas rytmetinis aukojimas: Visą aukojų Tau, Švenčiausioji Jėzaus Širdie!

Krikščioniško gyvenimo programa

Atidžiai pasvarsčius šią intenciją aiškėja, kad ji yra tikra krikščioniško gyvenimo programa. Pradedama nuo maldos. Ji yra lyg tas tiltas, kuriuo mes susisiekiame su Dievu Jį garbindami, Jam dėkodami, su Juo susitaikydami ir Jį maldaudami. Kad ši vertinga priemonė būtų mums efektyvi, ji turi būti naudojama esant atitinkamoje dvasinėje būsenoje. Pirmiausi— nusizėminus. Todėl malda gali būti apibrėžta sekancija: niekas (kuriuo mes esame) artinasi prie Visko (kuriuo yra Dievas), kad jis, niekas atsivertų Jo žodžiui ir valiai. O tai yra galima tik Dievo malonės pagalba.

Atgaila yra antras pagrindinis elementas krikščioniškame gyvenime. Pirmiausia, tai reiškia pažinti savąsias nuodėmes, susitaikyti su Dievu ir su savo broliais bei seserimis ir vykdyti atsitsėsimo darbus, iš kurių pirmasis yra atsiribojimas nuo šio pasaulio dalykų ir ypač nuo pačių savęs. Tokiu vidiniu

Anupras Rakštelis, Lietuvos klubo baro vedėjas, turėjo sunkią operaciją Monash Medical Centre. Ligonis jau sveiksta.

Pranas Mikuličius gavo žinią iš Lietuvos, ten mirė jo brolis Antanas, už jo vėlę pas mus buvo atnašautos šv. Mišios.

B.J.Oželiai dar nebuvo paskelbti, aukoję šv. Mišioms už a.a. Vincą Žemaitį, taip pat ir A.Valkienę už V.Žemaitį ir L.Vaičaitį.

Stefanija Špokevičienė, 82 m. amžiaus mirė sausio 31 d. Rosebud ligoninėje.

Parapijai aukoję po \$100 Eugenija ir Vincas Stagiai, Alf. Ročius, \$80 A.V.Balnioniai, \$60 M.Birieta, po \$50 Genovaitė Baltutytė, J.Kvietelaitis, po \$40 A.Gylienė, E.Markonienė. Anksčiau M.Medeišienės auka turėjo būti \$45. Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkoja kun. Pr. Dauknyš.

Pelenų diena - Gavėnios pradžia vasario 8 d. trečiadienį. Tą dieną pilnas pasninkas kaip ir Didijį Penktadienį, valgis be mėsos. Gavėnios penktadieniais kiekvienas pasirenka kurį atgailos veiksma - malda, ar susilaikymą nuo mėsos ar sau pamėgto kitokio maisto, ar pagelbėti artimui.

Moterų susirinkimas. Vasario mėn. 26 d. 2 val p.p. Moterų Seklyčioje įvyks metinis Melbourno Lietuvos katalikių Moterų Draugijos susirinkimas. Visos narės kviečiamos kuo skaitlingiausiai dalyvauti.

MLK.M. Draugijos Valdyba.

Rekoleckijos Geelonge. Svečias kun. Alfonsas Svarinskas rekoleckijas praveda brangią mums dieną - Vasario 16-tą (ketvirtadienį) šv. Jono bažnyčioje, North Geelong. Pradžia 6 val. Bus klausoma išpažinčių, po to seks šv. Mišios, pamokslas, bendra šv. Komunija ir suneštinės vaišės su svečiu Lietuvos Bendruomenės namuose. Visi, kas tik gyvas, dalyvaukime!

Vladas Stulkevičius Parapijos Taryba

Švenčiausios Panelės Marijos procesija organizuoja įvairios Marijos Maldų grupės Melbourn sekmadienį, kovo 5 d. Renkamės 2.00—2.30 p.m. Our Lady of Lourdes 631 High St. Armadale. 2.30 — procesija su BVM statula į Saint Mary's 208 Dandenong Rd. East St. Kilda 3.30 — 4.30 p.m. šv. Mišias koncelebruos vysk. George Pell. Po šv. Mišių bus Devonshire Teas, Hymns, Band, Choirs. Lietuvos maldos grupė ir katalikės moterys kviečiamos dalyvauti su tautiniais rūbais. Informacija: Joy 509 0646; Joseph 497 4459;

nusiteikimu mes galėsime pasiekti Palaiminimų idealą.

Kad ir atlikę visa tai, mes vis dar negalėsime progresuoti gerume, siekiant tobulumo ir šventumo, jeigu mes nesisemsime stiprybės iš Sakramentų, ypač išpažinties ir šv. Komunijos. Sakramentai yra priemonės, kuriomis mus Viešpats aprūpino, kad mes stiprėtume dvasiškai.

Toks krikščioniško gyvenimo ir šventumo idealas nėra rezervuotas tik vyskupams, kunigams ar vienuoliams. Iš tiesų tai yra bendras pašaukimas, kuris suvienija visus pakrikštituosius artimo ir visų kitų Mistinio Kūno narių tarnybai, kur dieviškoji Apvaizda būtų juos įkurdinusi. Tas tikėjimo kelionės maršrutas veda tiek pavienius asmenis, tiek visus drauge į tikslą atiduoti priderančią pagarbą Dievui.

Kada sieloms per nusizėminimą ir pasitikinčią malda, nuolatine atgailą ir nuoširdžiu naudojimu iš Sakramentais pavyksta vis labiau atsipalaiduoti nuo pačių savęs ir pasaulio, jos yra užpildomos Dievu ir Jo meile. Tokiu atveju jos jaučia reikalą laikyti ryšį ir dalintis su kitais tikroje misijonieriškoje dvasioje didžiu lobiu, gautu iš Viešpaties: tikėjimu, viltimi ir meile. Jos randa, kad tos aukos, reikalingos šiems darbams vykdyti, yra beveik neįjuntamos ir net lengvos, kai dirbama iš meilės. (Šventoji Kongregacija Sakramentams) Kun. S. Gaidelis, J.S.

Žymiojo sąžinės kalinio

KUN. ALFONSO SVARINSKO PAGERBIMO PIETŪS

Melbourno Lietuvos Namų Jubiliejinėje salėje vasario 12 d., sekmadienį, 1 val.

Pietūs: sriuba, antras patiekalas, kava su pyragu. Pietus ruošia Socialinės Globos Moterų Draugija.

Užsisakyti vietas tuojau pat, skambinant iki vasario 8 d. p.Emilijai Šeikienei tel. 807 1478, ar į Parapijos Namus tel. 376 7355.

Už pietus \$6 apsimkėti įeinant į Jubiliejinę salę.

Kviečiame visus!!!

Parapijos Taryba

A.A. Vincas Žemaitis

Š.m. sausio mėn. 6d. atsisveikinome su vienu iš tyliausių mūsų bendruomenės Melbourn nariu. Vincas buvo vienas iš tų lietuviškų dirvonų darbininkų kurių dažnai nepastebime ir kartais nesuprantame. Pajuntame spragą kai jų nėra mūsų tarpe. Taip ir Vincas yra palikęs savo darbų didelį glėbį kaip lietuviškuose taip ir krikščioniškuose baruose. Jau tik atvykęs į Australiją, rūpinasi lietuvių bendruomene, būdamas Sale lietuvių seniūnu ir organizuodamas lietuvišką mokyklą, gyvendamas Melbourn, aktyviai dalyvavo lietuviškoje-katalikiškoje veikloje kartu su žmona Antanina, lietuvių katalikių moterų draugijos nare. Per 20 metų dirbo Australijos lietuvių katalikų Federacijos valdyboje išdininke, sekretoriaus, rengimų vadovo ir paskutinius 4 metus pirmininko pareigose. Jis tylus ramus ir labai rūpestingas. Jam teko amžinyben išlydėti Federacijos ir „Tėviškės aidų“ kūrėją prelatą Pr. Vaserį. Jo vadovaujama valdyba įsigijo naujas spausdinimo priemones-kompiuterį. Šie ir daugybe kitų rūpesčių tikriausiai vargino ir mūsų garbingos atminties Vincą. Paskutinius pora metų, nors ir sirgdamas, per daug nesiskundė ir tik kitų klausinėjo, ar jiems gerai einasi. Toks buvo jo tylusis būdas.

Ir štai sausio 2d. Aukščiausiojo valia jo žemės kelionės knyga buvo užbaigta ir paskutinis įrašas padarytas žmonos Antaninos ir dukterų Gailės ir Vidos atsisveikinimo ašaromis ir maldomis. Jis dar paskutines jėgas sukaukęs prieš Kalėdas atvedė savo dukrą Vidą prie altoriaus, kur perdavė ją žento Edvardo Pankevičiaus globai. Sausio 5d. vakare Vincas šv. Jono bažnyčioje, bet ne suole, ne prie altoriaus padėti kunigui dalinti šv. Komunija - jis amžinybės kelionėje karste, o pilna bažnyčia susirinko jį palydėti rožinio malda, kurią pravedė kun. J. Petrauskas. Po rožinio jautrius, prasmingus ir užjaučiančius žodžius žmonai ir dukroms tarė Melbourno Lietuvos klubo pirmininkas dr. J. Kunca, Lietuvos katalikių moterų d-jos pirm. H. Statkuvienė, Apylinkės valdybos pirm. K. Lynikas, „Tėviškės aidų“ redaktorius K. Mielažys, ALK Federacijos vardu E. Šidlauskas, Parapijos choro vardu dirigentas P. Morkūnas ir buvęs Federacijos V-bos pirm. Val. Čižauskas.

Laidotuvių dieną, sausio 6d. bažnyčia vėl pilna žmonių kaip per didelę šventę. Prie karsto sargyboje Federacijos valdybos nariai-moterys tautiniuose rūbuose. Šv. Mišias koncelebruoja kun. J. Petrauskas ir kun. J. Petraitis, MIC, kuris nepagalėjo nakties kelionės ir atvyko iš Adelaidės. Savo pasakytame pamoksle išskėlė velionio paprastumą ir paslaugumą, širdingai užjaušdamas žmoną ir dukteris. Šv. Mišių skaitymus skaitė E. Varnienė, kuri su vyru Kestu

atnešė ir auką. Jie abu kartu su kunigu atvyko iš Adelaidės. Pamaldų metu giedojo Parapijos choras, vadovaujamas P. Morkūno. Taip pat įsijūngė ir solistas J. Rubas. Dauguma laidotuvių dalyvių priėmė šv. Komuniją. Po Libera ir pašlakstymo karstas buvo išneštas F-cijos valdybos narių E. Šidlausko, J. Keblio, žmonos brolių Laukaičių (atvykusių iš Sydney), K. Varno (Adelaidė) ir Val. Čižausko.

Į Springvale kapines palydėjo abu kancelbravę kunigai ir didelis būrys Melbourn, Morningtono, Geelongo ir kitų apylinkių lietuvių ir australų, Vinco buvusių bendradarbių. Giedant Marija, Marija ir Lietuvos himną, velionio karstas nuleistas Australijos žemėn iki amžinojo prisikėlimo.

Sermenų vakarienė buvo paruošta Lietuvos kat. moterų draugijos Lietuvos namuose, jubiliejinėje salėje. Vincas čia prisimintas kun. J. Petrausko pravesta malda. Šermenų metu labai gilių ir prasmingą žodi tarė E. Varnienė, o K. Varnas (Adelaidė) skaitė savo sūnaus Lino jautrų velionio atsisveikinimą. Taip pabuvoje su Vinco žmona ir dukrelėmis, zentu ir kitais giminėmis, laidotuvių dalyviai tyliai skirstėsi į namus, išlydėję vieną iš savo darbščiujų darbininkų. Sutiko Vincas ten jau gerą būrį Federacijos darbuotojų ir bene pusę aktyviosios Melbourno parapijos. Tikime, kad ir Aukščiausias jį maloniai priglaudė siųsdamas suraminimą likusiai vienišai žmonai ir dukterims.

Liūdna ir sunku čia žemėje skirtis, bet žinome, kad po nakties seka rytas, kad po žemės klajonių laukia amžina Taika ir Ramybė, kurioje tu, mielas Vincai, jau ilsiesi. V.C

Melbourno lietuviams

Lietuvos Nepriklausomybės šventę minėsime vasario 19 d., sekmadienį.

Minėjimas prasidės 12 val. iškilmingomis pamaldomis šv. Jono bažnyčioje, East Melbourn. Organizacijos kviečiamos pamaldose dalyvauti uniformuoti ir su vėliavomis. Speciali šventinė programa per 3 EA radijo stotį 11 val. ryto. Minėjimo aktas ir po to meninė programa 2.30 val. p.p. Melbourno Lietuvos namuose, 50 Errol St. North Melbourne.

Visi lietuviai bei jų svečiai kviečiami gausiai dalyvauti.

Melbourno Apylinkės valdyb

Melbourno šaulių dėmesiai

Vasario 16 dienos minėjime Melbourno DLK Vytenio šauliai ir šaulės uniformuoti 1989 m. vasario 19 dieną dalyvauja pamaldose šv. Jono bažnyčioje su vėliava ir minėjime Lietuvos Namuose 2 val.30 min. Visų kuopos narių dalyvavimas būtinas.

Kuopos Valdyba

Su išgąščiu ir liūdesiu sutikome žinią apie staigią

Eleonoros Balčiūnienės mirtį.

Nuoširdžiai užjaučiame jos vyrą Juozą, gimines ir artimuosius, taip pat ir „Dainos Sambūrį“, netekus iškilios dainininkės.

Choras „Lituanija“

III PLS Žaidynių organizacinio komiteto padėka

Džiaugiamės, kad Pasaulio Lietuvos sporto žaidynės praėjo sėkmingai. Gražūs atsiliepimai apie Žaidynes mums yra geriausias atpildas už įdėtą darbą jas organizuojant. Tačiau komitetas pats vienas Žaidynių nebūtų pajėgęs praveisti. Mums į talką atėjo daug puikių žmonių, kurie dirbo su entuziazmu ir atsidėjimu. Jų išvardinti neįmanoma, todėl tariame nuoširdžią padėką visiems bendrai, kurie vienu ar kitu būdu prisidėjo prie Žaidynių suorganizavimo bei pravedimo. Dėkojame:

Organizacijoms, institucijoms, klubams, sąjungoms, fondams ir paskiriems rėmėjams, paaugėjusiems Žaidynių surengimui reikiamas lėšas;

S y d n i e j i š k i a m s , melburniškiams, geeolongiškiams ir adelaidiškiams, apgyvendinusiems pas save užjūrio svečius arba sumokėjusiems už jų įkurdinimą viešbučiuose;

Tiems, kurie Kalėdų dieną rado laiko ateiti mums į talką išvežiojant atvykusius svečius;

Parengimų komiteto narėms ir nariams, kurie per du metus, gamindami Lietuvos namuose pietus, sutelkė virš \$5000, paruošė užkandą atvykusiems Kalėdų dieną į Lietuvos namus svečiams bei surengė valšes Katalikų centro salėje gruodžio 26 d.;

Paskirų Žaidynių varžybų pravedėjams, pareigūnams ir

Romą tik dabar pasiekė žinia, kad Tokio (Japonijoje) mirė lietuvis salezietis kunigas Albinas Margevičius. Jis buvo sulaukęs 75 metų amžiaus. Vėlonis kun. Margevičius, atvykęs į Japoniją prieš 56-rius metus, čia įsijungė į vienuolių saleziečių sielovadinę ir pedagoginę veiklą, kurioje reiškėsi iki pat mirties. Pažymėtina, kad gausūs buvę jo auklėtiniai kaip tik neseniai japonų kalba parengė ir atspausdino lietuvių kunigo Margevičiaus biografiją, kurioje yra aprašoma ir įvertinama jo šakota veikla

LRTV

„Pasaulio lietuvių“ redakcija praneša, kad jos adresas pasikeitęs. Prašome rašyti nauju adresu: „Pasaulio lietuvių“, 7 Glenview Lane, Lemont, Il. 60439, USA „Pasaulio lietuvių“ administracijos adresas: Baniutė ir Romas Kronai, 6428 Ridge Rd. Clarendon Hills, Il 60514, USA

Pranešimas pensininkams

Šių metų pirmasis pensininkų susirinkimas įvyks vasario 14 d., antradienį 1 val.p.p. Lietuvių namuose, North Melbourne. Visi pensininkai maloniai kviečiami dalyvauti.

Pensininkų valdyb

talkininkams bei Apollo ir Forestville salių tarnyboms;

Asmenims, atėjusiems mums į talką specifiniuose reikaluose, susijusiuose su vėliavomis, medaliais, muzika, plakatais ir kt. Žaidynių atributika;

Žiūrovams, kurie savo gausiu atsilankymu Žaidynėse, sudarė tokią puikią atmosferą;

Adelaidės „Lietuvių žinioms“, „Sventadienio balsui“, „Mūsų

pastogei“, „Tėviškės aidams“ ir Adelaidės lietuvių radijo vadovybei už Žaidynes liečiančios informacijos, padėkų ir kitokios medžiagos skelbimus.

Už padarytas ar žodines klaidas visus nuoširdžiai atsiprašome, kadangi organizuojant tokį didžiulį renginį, kokio mūsųose dar nėra buvę, nelengva išvengti paklaidų.

J.Jonavičius
Pirmininkas

Kaip rusai gelbsti užgriuvusius žmones

Devynioms dienoms praėjus po katastrofiško žemės drebėjimo Armėnijoje iš po namų griuvėsių buvo ištraukti ir išgelbėti dar apie 20 žmonių. Valdžios įsitikinimu, gyvųjų po griuvėsiais jau negalėjo būti. Vienas Vakarų Vokietijos gelbėjimo brigados narys, pasiūstas į Armėniją, nedviprasmiškai apkaltino cinizmu sovietinius karius, veikiančius žemės drebėjimo ištiktose srityse. Reiner Ruttel pažymėjo, kad sovietiniai kariai uždraudė svetimšaliams ir armėnams savanoriams nakties metu tęsti po griuvėsiais likusių žmonių paieškas tuo pretekstu, kad nuo vidurnakčio iki penktos valandos ryto įvesta komendanto valanda. Prieš kelias dienas 2 val ryto, pažymėjo Ruttel, Spitalk mieste mes buvome aptikę dar du gyvus žmones ir pradėjome šalinti griuvėsius, norėdami juos ištraukti. Prisistatę tarybiniai kariai mus privertė šį darbą sustabdyti, motyvuodami įsigalėjusia komendanto valanda. Bandėme įtikinti karius, kalbėjo vokietis, kad žmonės gali numirti, jei jų tuoj pat neištrauksime iš po griuvėsių. Tačiau mūsų argumentas jų neįtikino. Jie mus jėga išvarė iš tos vietos sakdami, kad galėsime

Pranešimas

Aš, Žigmas Augaitis, esu išstojęs iš Melbourne DLK Vytenio šaulių kuopos. Daugiau neesu tos kuopos narys ir jai nepriklausau. Todėl prašau nesikreipti į mane virš minėtos kuopos reikalais.

Z.Augaitis

Tautos fondui yra gauta aukų iš Geelongo tautiečių per įgaliotinį K. Starinską \$29. Aukotojams nuoširdus ačiū.

Tautos fondo atstovybė Melbourne

Paieška

Paieškomas Vladas Masiokas, gimęs 1920 m. Karsinaukoje, Panevėžio valsčiuje. Ieško sesuo — Marija (Mona) Jaruševičienė, gyv. Vilniuje, Vokiečių gt. Tel. 623241. Jei kas žinotų apie ieškomąjį, prašome pranešti seseriai Lietuvoje

sugrįžti sekančios dienos rytą.

Anglas Livesey pasakė: mus apėmė desperacija, kai buvo įsakyta nutraukti gelbėjimo akciją nakties metu. Gal būtų pavykę dar išgelbėti ne vieną nelaimingąjį. Taigi klausimas, kiek galėjo pavykti išgelbėti žmonių gyvybių, jei būtų leidę dirbti naktį, lieka atviras.

LRTV

MELBOURNAS

Bibliotekos žinios

Gauta Saltinių bibliotekai: „Vilniaus Universitetas dailėje“. Leidinį parengė Dalia Ramonienė, Nijolė Tumėnienė. Komentarų autorius Vytautas Bogušis. Redakcinė kolegija: Algimantas Bikelis, Konstantinas Bogdanas, Romualdas Budrys, Jonas Kubilius (pirmininkas), Algirdas Šidlauskas. Dailininkas Rimtautas Gibavičius. Albume reprodukuojama daugiau kaip 300 dailės darbų. Juose atsuoja amžių dvasia, jaučiami skirtingi stiliai, savitos meninės individualybės. Meno kalba leidinys pasakoja apie 150 mokslo bei kultūros veikėjų. Apie juos patiekama glausta informacija, taip pat pavardžių rodyklė. Tekstas lietuvių, rusų ir anglų kalboje. Vilnius, „Vaga“ 1986.

Dvi būdingesnės ištraukos iš Melbourne lietuvių namų svečių knygos, esančios bibliotekos patalpoje: „1989.1.2. Garbė gražiausiai lietuvių bibliotekai išelivijoje! Su nuoširdžiais linkėjimais atelčiai! Vytautas Bieliauskas, PLB Val. Pirmininkas ir Danutė Bieliauskienė“. „1989.1.2. Prieš pusę metų buvau Toronto, o vėliau Clevelando Lietuvių namuose. Labai nusivyliau: neradau periodikos nei iš išelivijos pasaulio, nei iš Lietuvos. O čia visa tai yra. Sveikinu ir linkiu toliau tęsti tą sveikintą veiklą. Algirdas Statkevičius“.

Gerbiamiems iškiliejiems svečiams bibliotekos rėmėjų ir lankytojų vardu dėkojant už tokią mielą jų nuomonę ir už gražius linkėjimus, negalim užmiršti to bibliotekai gyvybingo fakto, kad dėka AL Fondo, kooperatyvo „Talkos“, Vytauto Aniulio ir kitų bibliotekos dosnių rėmėjų, skaitykla aprūpinta beveik viso pasaulio lituanistine periodika, kurios įrišimu pasirūpina bibliotekos ilgametis administratorius Feliksas Sodaitis.

J.Mikštas, Bibliotekos vedėjas

Olandija paleido iš kalėjimo Franz Fischer ir Ferdinand aus der Fuentes, kurie buvo iškalę 43 metus už dalyvavimą žydų išvežime į darbo stovyklas laike paskutinio karo. Abu priėmė Vakarų Vokietija.

ALB NAUJA KRAŠTO VALDYBA

ALB Krašto Tarybos 21-joje sesijoje Adelaidėje, išrinkti Krašto valdybos ir Kontrolės komisijos nariai pareigomis pasiskirstė sekančiai:

Pirmininkas - Juozas Maksvytis, 4/30 Lamrock Ave., Bondi, NSW, 2026, Tel. (02) 30 1125.

Vicepirm. ir politiniams reikalams - Kastytis Stašionis, 34 Austin Blv., Panania, NSW, 2213, Tel. (02) 772 4001.

Kultūros ir švietimo reikalams - Kęstutis Protas, 26 Ranshaw Ave., Auburn, NSW, 2144, Tel. (02) 649 7314.

Išdininkas ir informacija - Jonas Zinkus, 84 Victor Ave., Picnic Point, NSW, 2213, Tel. (02) 774 2914.

Sekretorė - Pajauta Pullinen, 3 Castle Howard Rd., Cheltenham, NSW, 2119, Tel. (02) 869 8180.

(ALJ S-ga atstovo dar nepaskyrė)

ALB Kontrolės Komisija

Pirmininkas - Algirdas Dudaitis

Sekretorius - Vytautas Patašius

Narys - Albertas Balsys

ALB Garbes Teismas

Pirmininkas - Dr. Vytautas Doniela

Sekretorė - Irena Dudaitienė

Narys - Dr. Aleksandras Mauragis

ALB Krašto Valdybos Veiklos Gairės

Glaudžiai dirbsime ir koordinuosime savo darbus su PLB valdyba, ypatingai ryšiuose su dabartiniais įvykiais Lietuvoje.

Nuoširdžiai bendradarbiausime su Apylinkėmis, seniūnijomis ir jų valdybomis. Remsime visų lietuvių organizacijų pozityvią veiklą Australijoje.

Kreipsime ypatingą dėmesį, atydziai seksime ir reaguosime į karo nusikaltėlių akto vykdymą.

Bandysime vykdyti visas ALB Tarybos atstovų Adelaidėje priimtas rezoliucijas.

Ypatingas dėmesys bus kreipiamas į jaunimą. Mūsų noras ir troškimas, kad jie kuo daugiau įsijungtų į bendruomenės veiklą. Lietuviško tęstinumo Australijoje išlaikymas jų atsakomybė.

Mums brangus ir tas jaunuolis, kuris neišmoko gerai kalbėti lietuviškai, bet širdyje jaučiasi lietuvis, sielojasi ir dirba mūsų naudai.

Tegul mūsų darbai padeda Tėvynei Lietuvai atgauti laisvę ir nepriklausomybę.

ALB Krašto Valdyba.

Tik dabar patiriama, kad praėjusių naujų metų išvakarėse, Tibeto sostinės Lasos universiteto studentai surengė protesto demonstraciją reikalaudami pagrindinių žmogaus teisių įgyvendinimo. Italų žinių agentūra ANSA rašo, jog apie 200 studentų su iškeltais transparantais iš universiteto taikingai nužygiavo iki vyriausybės rūmų. Transparantuose tarp kitako buvo reikalaujama kad visuose Tibeto universitetuose dėstymas vėl vyktų tibetiečių kalba. Taikingos demonstracijos dalyviai buvo milicijos sekami bet milicininkai demonstrantų neišvaikė.

Naujas Jugoslavijos ministerių pirmininkas Ante Markovic pareiškė, kad atvira rinka yra žmonijos atsielkimas, kurio dar nėra kuo pakeisti. Tuo norėjo pasakyti, kad jis nori grąžinti Jugoslaviją į kapitalistinę sistemą.

Kyla susirūpinimas dėl vietnamiečių gaujos siuntimo Sydnėjū, kur įvyko šeši apipilėsimai ir buvo nudurta viena moteris, taip pat vietnamietė.

REMKIME TAUTOS FONDA.

nes tai yra pagrindinis pasauliniu mastu organizuotas lėšų telkimas kovai už Lietuvos valstybinę tautinę ir kultūrinę laisvę.

REMKIME LIETUVOS LAISVĖS IŽDĄ

nes čia sukaupti pinigai atiteks Lietuvai: kada išsivaduos iš pavergimo. Paremiant testamentiniu būdu būtina sąlyga įrašyti tikslų Tautos Fondo pavadinimą angliškai - Lithuanian National Foundation, Inc., (Tautos Fondas). Nepamirškime - remdami Tautos Fondą ir Lietuvos Laisvės Iždą - jungiamės su kovojančia Lietuva.

Tautos Fondo Atstovybė Melbourne